

BRITTANNIË

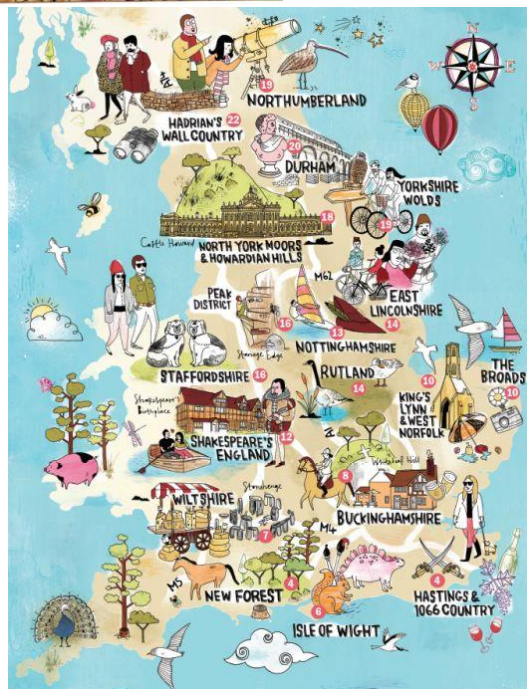
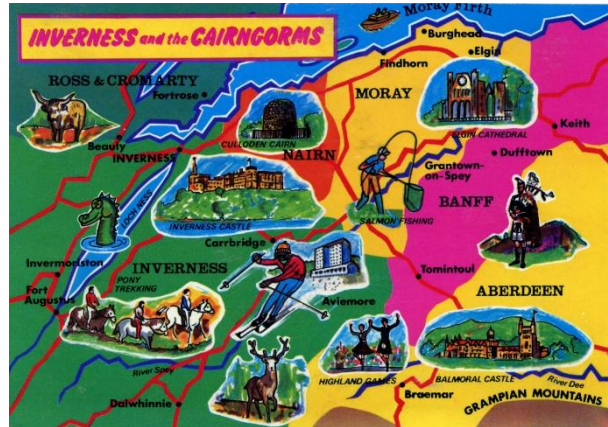
1975

GROOT BRITTANNIË 1975 (THE RECONSTRUCTION)

INHOUD

Inleiding.....	4
Disclaimer.....	4
Vooraf & het vertrek	5
Utrecht – Hooge Zwaluwe, 26 juni.....	6
Hooge Zwaluwe – Dover, 28 juni	6
Dover – Abergavenny (Aberhonddu), 29 juni	7
Abergavenny, 30 juni en 1 juli.....	8

Abergavenny – Llandovery(Llanymddy y tri), 1 juli	10
Llandovery(Llanymddy y tri), 2 juli	12
Llandovery – Aberystwyth, 3 juli	12
Aberystwyth, 4 juli	13
Aberystwyth – Penrhyndeudraeth (Via Porthmadog), 5 juli	15
Penrhyndeudraeth, 6 juli	17
Penrhyndeudraeth - Betws-y-Coed, 7 juli	18
Betws-y-Coed, 8 juli	20
Betws-Y-Coed (Wales) – Troutbeck (England), 9 juli	23
Troutbeck, 10 juni	25
Windermere (England) – Pitlochry (Scotland), 11 juni	26
Pitlochry, 12 juli	27
Pitlochry - Aviemore, 13 juli	28
Aviemore – Lossiemouth, 14 juli	30
Lossiemouth en Elgin, 15 juli	31
Thurso, 16 juli	33
Thurso, 17 juli	35
Thurso – Invershin, 18 juli	36
Invershin, 19 juli	36
Invershin – Inverness, 20 juli	36
Inverness – Dover, 21 juli	37
Dover & uit in Londen, 22 juli	38
Dover, 23 juli	41
Dover – Utrecht, 24 juli	42
Nawoord	43
Bijlagen	44
De route	44
De campings	45

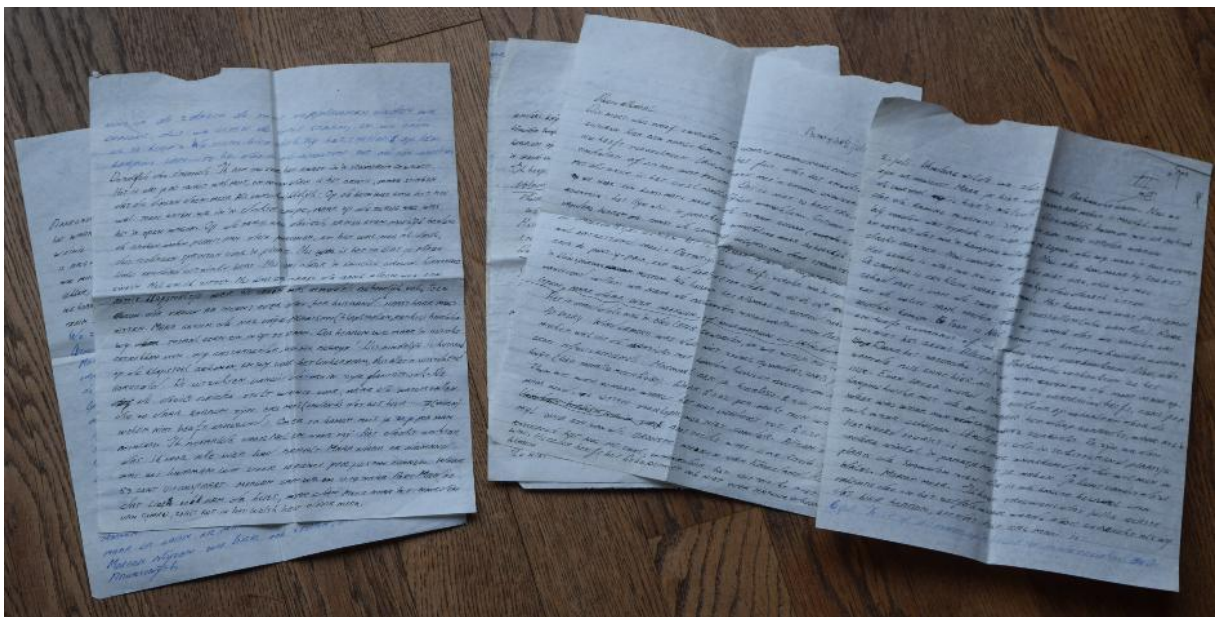
INLEIDING

Dit verhaal over onze eerste vakantie samen is 42 jaar later, begin 2017, pas als “echt” vakantieverslag uitgewerkt. Daarvoor bestaat een aantal simpele redenen:

- Typen op een, nu ouderwetse, typemachine is nooit een hobby van me geweest.
- De computer om het te vergemakkelijken en – vooral – te corrigeren, was nog een aantal jaren in de toekomst.
- Ik moest er nog achter komen dat het schrijven van vakantie verhalen leuk is.

We hebben de laatste tijd zoveel op TV gezien over de UK, dat we onze eerste vakantie graag nog een keer willen overdoen. Voordat dit realiteit wordt lijkt het handig uit te vissen wat we precies hebben gedaan. Daarvoor is basismateriaal. Twee vakantieboeken, want de eerste keer maakten we er alle twee één, en een paar brieven van mij aan mijn ouders.

Bij de “Uit de boeken”-delen van dit verslag is internet geraadpleegd, het moest tenslotte nog wel een leesbaar geheel worden.

DISCLAIMER

Alles wat in dit verhaal na 42 jaar juist is, is toeval, en er kunnen geen rechten aan ontleend worden. Dit geldt met name voor het handschrift lettertype (*Lucida Handwriting*), dat echt geen enkele relatie met mijn handschrift heeft 😊. Om sentimentele redenen is de spellingcheck in die delen uitgezet. Wel dit: in die dagen dachten we dat de “C” ouderwets was en weldra uit de Dikke Van Dale zou verdwijnen.

Wel heel accuraat is de omschrijving van onze allereerste kennismaking met een Scottish Breakfast, toen ten onrechte opgetekend als English Breakfast. In onze verdediging “We knew nothing”.

We zijn beiden bioloog. Dat begint zomaar met een biologiestudie. Binnen de studie was een vaste groep, die zich had gevormd in een toelatingsjaar. Dat jaar was voor mensen met een ongewone vooropleiding voor de universiteit. Naar de voorganger van de cursus, de heer Blauw, droegen we de naam “de blauwen”.

Britrail Pass

Heel Groot-Brittannië voor slechts Hfl 120 BF 1.600

Bezoek Groot-Brittannië per trein

Binnen die groep konden Nelleke en ik goed overweg met Piet Peele en zijn vriendin Marij. Samen op vakantie leek een goed plan. In die jaren waren de Interrail-vakanties populair aan het worden. Dat kon tot 21. Alleen de UK had mogelijkheden om tot 25 jaar met een goedkope kaart, de Britrail Pass rond te trekken.

Die kocht je via NBBS, wat toen nog een studentenreisbureau was.

Bij de army dump kochten we een paar rugzakken en aan een tentzak werden op de Duurstedelaan in Utrecht met de hand wat lussen bevestigd zodat het meezeulen eenvoudig was en het kamperen kon starten.

O ja, de lichtgewicht koepeltent moest ook nog worden uitgevonden.

UTRECHT – HOOG ZWALUWE, 26 JUNI.

De eerste etappe is vanuit Utrecht, via Breda naar Hooge Zwaluwe, waar de familie Peele woont. Een goed protestants gezin, dus we dienen gescheiden te slapen. Ze gaan er van uit dat “ons Piet” en ik de rest van de vakantie een tent delen en Marij en Nelleke de ander. Het zijn echt goed gelovigen 😊

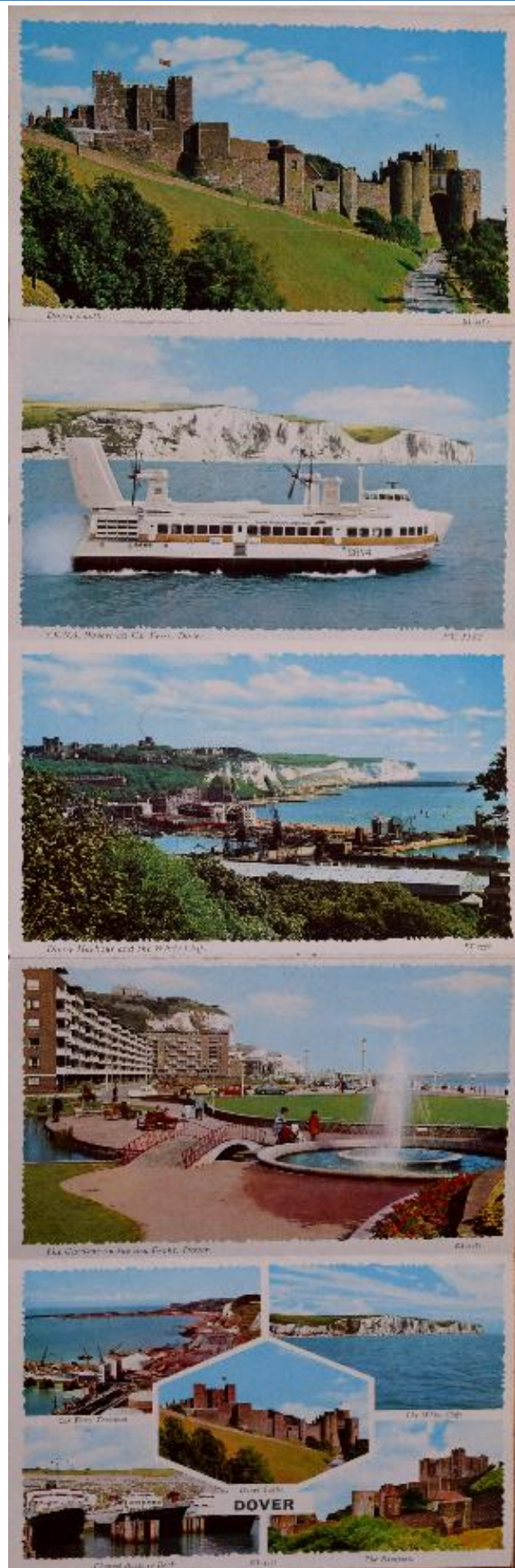
Het is er wel heel gezellig. De pa van Piet werkt niet meer, maar was in het verleden duiker en heeft er mooie verhalen over. Piet’s moeder is een gastvrije huisvrouw volgens de 50-er jaren.

HOOG ZWALUWE – DOVER, 28 JUNI

UIT DE BOEKEN

We nemen de trein vanuit Lage Zwaluwe naar Brussel, en van daar naar Oostende. We hebben een ticket 2^e klas voor de overtocht naar Dover in Kent met de White Cliffs. Met zomaar zitstoelen. Bij aankomst nemen we de bus naar Folkstone en dan is het nog een uurtje lopen naar de camping “The Plough Inn”. Het is er zo druk dat de scheerlijnen van de tenten in elkaar staan. We gaan naar de stad om bij Chu Kiang Chinees te eten. Als we terug komen op de camping is het nog drukker.

Een ding hebben we die dag al geleerd. De rugzak is breder dan de deuren in de trein. Als je probeert om normaal in of uit te stappen blijf je meedogenloos steken. Onderweg zien we dat het iedere backpacker¹ een keer overkomt.

¹ En ja, de kreet Backpacker moest nog uitgevonden worden.

DE BRIEF

28/6. Beste Pa - Ma en Karin.

Dit is de eerste avond in Engeland. We zitten buiten Dover, in de richting van Folkstone. We zijn in Folkstone gaan Chinezen. De overtocht is vlot verlopen. In België hebben we een regenbui gehad, maar hier is het droog. In Brussel zijn we Nel d'r broer tegengekomen, en op deze camping zijn we al een jaargenoot tegengekomen. We hebben een paar prachtige planten gezien o.a. de wespenorchis.

Morgenavond gaan we naar Wales, nu gaan we koffie drinken.

DOVER – ABERGAVENNY (ABERHONDDU), 29 JUNI

De eerste Britrail Pass gaat nu in. voor Fl.120 kunnen we 15 dagen onbeperkt reizen. We nemen de bus naar het Dover Priory Station, waar we om 13:10 naar Charing X in Londen rijden. Daar hebben we een uur om met de bus bij Paddington Station te komen.

Figuur 1 Dover Priory Station (internet)

Dat lukt en zo hebben we om 15:40 een rustige rit richting

Abergavenny in Monmouthshire, Wales, waar we om 19:32 aankomen, 227 kilometer voorbij Londen. Daar vinden we de Pyscodlyn Farm & Camping.

Figuur 2 Charing X (internet)

Figuur 3 Paddington Station (internet)

DE BRIEF

30-6 We zijn nu in Abergavenny. Gisteren zijn we via Dover - Folkstone - Londen - Bath - Bristol en Newport hier aangekomen. Tot Londen is het $\pm 1\frac{1}{2}$ uur. In Londen moesten we overstappen. Marijke liet in een bus haar rugzak vallen, maar gelukkig kon Piet hem zonder schade een etage lager opvangen (ps: Boven in 'n dubbeldekker zit nog steeds geen chauffeur). We hebben nog 'n hele reeks gebouwen gezien in Londen: St. Pauls, Houses of Parlement & Big Ben en een klein stukje Westminster Abbey, Trafalgar Square, Piccadilly Circus, Marble Arche en Tower Bridge (Veel dus)

ABERGAVENNY, 30 JUNI EN 1 JULI

Uit de Boeken.

Het plaatsje is vooral beroemd geworden door een song van Marty Wilde: "Take me up to Abergavenny, hoping the weather is fine". En dan nog iets over de heuvels. Het stadje ligt inderdaad tussen de heuvels aan de rivier de Usk, bij het nationale park Brecon Beacons. De hoogste heuvel heeft de naam "Sugarloaf" gekregen.

Het is verder een boerenland waar je naast de camping, bij de boer, nog rauwe melk kan kopen, die in kartonnen pakken kan worden meegenomen. Die melk moet je koken, anders blijven de vetdruppels er op drijven, maar het is wel heel lekker en voedzaam. We winkelen ook, en in Engeland betekent dat zegels krijgen.

Dus in ons vakantieboek zit nog een rijtje Greenshield stamps. Ontbijten doe je met Mothers Pride, een zielig Engels excuus voor een witbrood.

Als student kijk je natuurlijk naar goedkope winkels. Tesco was, en is er zo een. De inkopen hadden een sterk studentenkarakter: soep, gehakt, salade, corned beef en cake. En dat alles voor £ 1,86.

In de stad is een oude kasteelruïne (13^e eeuw) en oude brug over de rivier de Usk. Een folder beveelt ponytrekken aan 😊.

DE BRIEF

In de trein van London naar Newport ('n intercity, dat gaat hier erg vlug) zaten we tegenover twee Engelse dames van ± 50 jaar die ons net zo aankeken als Orca toen hij Norit² ontdekte. Daar we tegen anderen al iets in het Engels hadden gezegd durfden ze verder niets te zeggen. Halverwege werden de kaartjes gecontroleerd, en lieten wij ook onze paspoorten zien (officieel moet dat zelfs). Toen hadden de dames door dat we geen Duitsers waren en hebben ons

In 2017 ontdek ik dat Mulligatawny een Indiase kerriesoep is. Hier het recept van Jamie Oliver:

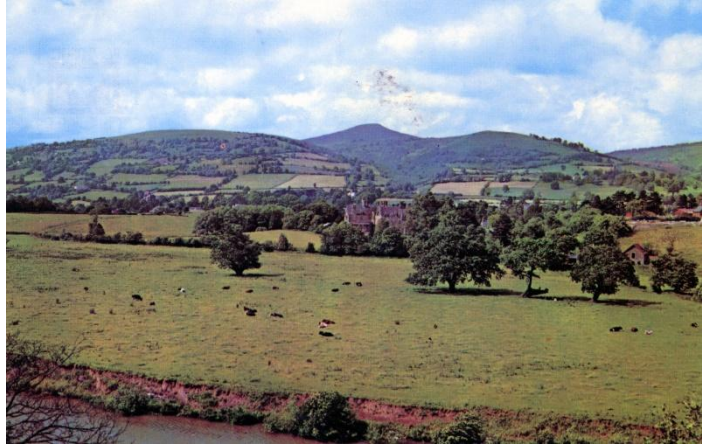
- 1 Verhit de olijfolie in een steelpan op middelhoog vuur. Voeg de ui, wortel, knoflook, gember en gedroogde chilipeper toe. Leg het deksel op de pan en fruit de groenten onder af en toe roeren zacht en licht goudbruin.
- 2 Roer de pompoen, tomatenpuree, currypasta en stukjes kip erdoor; voeg dan de blokjes tomaat plus zout en peper toe. Schenk de hete bouillon erbij en breng aan de kook. Laat 15 minuten zachtjes koken.
- 3 Voeg de rijst toe en laat nog eens 10 minuten koken, tot de rijst gaar is. Voeg zout en peper naar smaak toe, serveer in grote kommen en garneer met de koriander¹.

¹ Nelleke: NIET DOEN!

² Orca was de bastaard fox in huize Kool, Norit het dwergkonijn van Nelleke en mij. Beide namen werden veroorzaakt door de kleur van de dieren.

allerlei interessante dingen aangewezen en in Newport hebben ze ons uitgezwaaid.

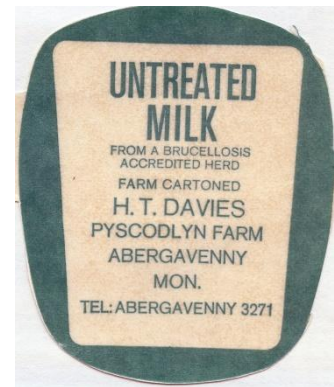
Abergavany is een leuke plaats. De bergen (hoewel de middenstanders het waarschijnlijk heuvels noemen) zijn hier erg mooi. De kamping stelt weinig voor, maar je kunt hier wel ~~toeën~~ melk vers van de koe kopen, en dat is erg lekker. Het weer is erg mooi op 't ogenblik. Tussen de middag hebben we Mulligatawny soep gegeten. Dat is soep uit Wales met o.a. appels. Wel lekker, maar erg heet. Wales is trouwens 2 talig, net zoiets als de Friezen. We hebben er weinig van gemerkt, maar volgens de dames in de trein moet dat nog komen. Morgen gaan we naar Llandovery, daarna meer.

ABERGAVENNY – LLANDOVERY (LLANYMDDY Y TRI), 1 JULI

UIT DE BOEKEN

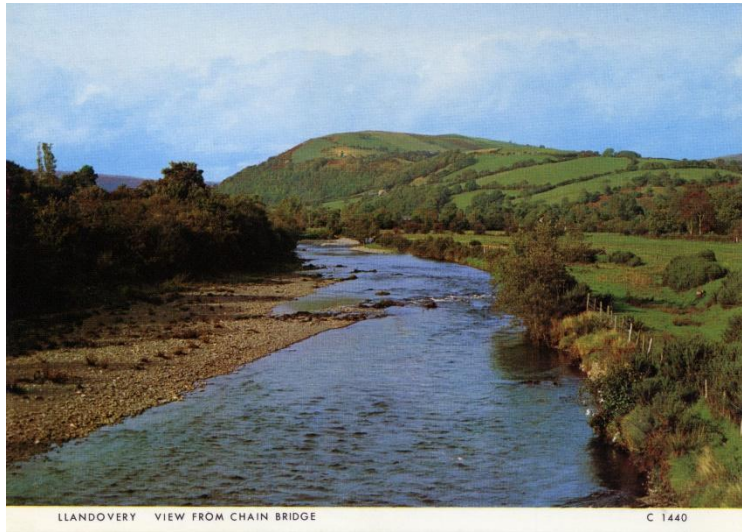
Tijdens de reis hadden we wat discussie waar Engeland ophoudt, en Wales begint. Een eenvoudige kaart is genoeg om te zien dat dat de vorige bestemming was, maar nu weten we het zeker, we zitten "echt" in Wales, in Llandovery in Carmarthenshire. Om precies te zijn staan de tenten op de Erwlon Caravan en Camping Park, en ook hier kunnen we "untreated milk" kopen. Bovendien plukken we er frambozen die langs het pad bij de camping groeien.

Ook Llandovery heeft een ruïne, in dit geval een Normandisch kasteel uit de laat 13^e eeuw. De ruïne kijkt uit over de rivier de Towy. De Dolauhriion Bridge uit 1773 zorgt voor de verbindingen over de rivier. De prachtige boogbrug heeft een spanwijdte van 30 meter.

DE BRIEF

We zitten nu inderdaad in Llandovery. Ook hier is het mooi. Llandovery ligt hemelsbreed maar 41 mijl van Abergavenny. Maar om er met de trein te komen moet je eerst naar Newport, vandaar naar Swansea, dan naar Llanelli en dan via de Central Wales Line naar Llandovery. Dat is een belachelijke lijn: in het begin komt de conducteur je vragen waar je moet zijn, want in de meeste plaatsen stopt hij alleen op verzoek. Het weer is nog steeds goed (Het stuk van gisteren is uitgeteld onder een boom geschreven).

Deze kamping ligt aan 'n riviertje. Die is zo helder dat je de vis ziet zwemmen. Daar gaan we zo langs lopen.

Gisteren hebben we uitgebreid macaroni gemaakt, vandaag hebben we alleen eieren gebakken, want het was te laat om nog boodschappen te doen.

Dat ligt ook aan de treinen: onze maximale vertraging tot op heden is ± 5 minuten, maar er gaan er maar 4-6 per dag (eerder 4 dan 6). Morgen blijven we hier ook staan, dan gaan we naar Aberystwyth.

DE HERINNERING

Bij de spoorwegen in Wales komen we een verschijnsel tegen dat we verder nergens hebben gezien. Het zijn de spoorwegovergangen met "Level Crossing Gates". Dit wil zeggen dat er een draaihek is, dat of voor het spoor, of voor de weg wordt gedraaid. Met mankracht natuurlijk.

LLANDOVERY(LLANYMDDY Y TRI), 2 JULI

UIT DE BOEKEN

De plaats telt 2000 inwoners en heeft een belangrijke schapenmarkt. De belangrijkste toegang tot de plaats is de Chain Bridge; de Dolauhribron Bridge heeft vooral een monumentenstatus. De omschrijving van de plaats in Wikipedia in 2017 doet heel erg denken aan de Hitchhikers Guide of the Galaxy: *Llandovery ligt aan de A40 en heeft een spoorwegstation*. Alleen het “Mostly Harmless” ontbreekt.

DE BRIEF

De volgende dag: We zijn nog steeds in Llandovery. Voluit heet het Llandovery Llanymddy Tri. Vanochtend hebben we het dorp bekeken, met 'n Normandisch kasteel (althans de 2 nog overgebleven stukken). Gisteren hebben we de heuvel beklommen die vlak bij de camping ligt, en een mooi uitzicht gehad over het dal waar dit plaatsje in ligt.

Straks gaan we weer wandelen, en vanavond mogen Piet en Marijke koken. Dat wordt rijst met bruine bonen, paprika, ui en Mulligatawny soep. ~~Morgen~~ meer.

... Eerst nog over Llandovery we hebben daar wilde aardbeien gevonden, en de campinghouder had frambozen struiken staan. Verder hadden ze er heerlijke brood en ook koeienmelk...

LLANDOVERY – ABERYSTWYTH, 3 JULI

UIT DE BOEKEN

We kamperen op de Aberystwyth Holiday Village. Een typische Welse camping met heel veel (sta)caravans en een veld voor “ons soort volk”.

De plaats In Cardiganshire wordt als volgt omschreven: “Dit gezondheidsoord, gelegen aan de Cardigan Bay is minstens 6000 jaar oud. Hier zijn de universiteit en de nationale

universiteit van Wales gevestigd. De bezienswaardigheden zijn het kasteel en een paar kilometer verder de Ystrad Flur en de Strada Florida-abdij.” We maken al kilometers genoeg en beperken ons tot het kasteel. Aberystwyth Castle is een serieus kasteel, waar je om kon knokken. Het gebouw werd in 1289 voltooid, waarna het eeuwen meppen, verbranden en herstellen was, tot Oliver Cromwell er in 1649 een officiële ruïne van maakte.

DE BRIEF

We zitten nu in Aberystwyth aan zee. Gisteren zijn we hier aangekomen. Dat is een lange reis geweest, want je moet eerst naar Shrewsbury (in Engeland), waar Darwin geboren is, en dan Wales in de breedte door naar Aberystwyth. Deze plaats is de grootste van midden Wales (12.000 inw.). Het is een oude universiteitsstad met een enorme bibliotheek. Gisterenavond hebben we Chinees gegeten, en daarna zijn we over de “zeepromenade” naar het noorden van de baai gelopen, waar we de rotsen hebben beklommen. Op die manier hadden we een prachtig uitzicht over de stad. Daarna hebben we de plaatselijke ruïne bekeken.

ABERYSTWYTH, 4 JULI

UIT DE BOEKEN

Brittannië is groot in het herstellen en weer in gebruik nemen van stoomtreinen. Een voorbeeld, maar ook uitzondering is de Vale of Rheidol Railway. Deze smalspoor (60 cm) lijn werd in 1902 in gebruik genomen, en in 1968 als een van de eerste geprivatiseerd. In tegenstelling tot de meest stoomsporen is het altijd in gebruik gebleven. In 1975 was de Britt Rail Pass er geldig, en konden we het 19 kilometer lange traject tussen Aberystwyth en Devil's Bridge afleggen op vertoon van onze pass,

waarbij we van de beheerder ook wel een “echt” kaartje kregen. Een van de locomotieven van het stoomtreintje heeft trouwens de schone naam “Prince of Wales”.

Vanuit het ca. 230 meter hoog gelegen eindstation kan je uitkijken op het open veengebied Plynlimon met de ca. 700 meter hoge berg, die de bron is voor de rivieren Seven, Wye en Rheidol. De paden naar watervallen, die deel uitmaken van deze rivieren, zijn vanaf het station goed te bewandelen. De Mynach Fall en de Punch Bowl zijn hier een onderdeel van. De brug zelf is een verzamelnaam voor drie bruggen die boven elkaar zijn gebouwd in 1154, 1753 en 1901.

Terug in Aberystwyth bezoeken we onze eerste Pub. Als goed student hadden we dat als eerder moeten doen, maar in mijn verdediging: ik heb nooit gedronken, en openings- en sluitingstijden hadden in die jaren nog een oertijd-logica die wij niet konden hanteren.

Dit in tegenstelling tot de zegeltjes, die pak je gewoon aan, ook CO-OP zegels.

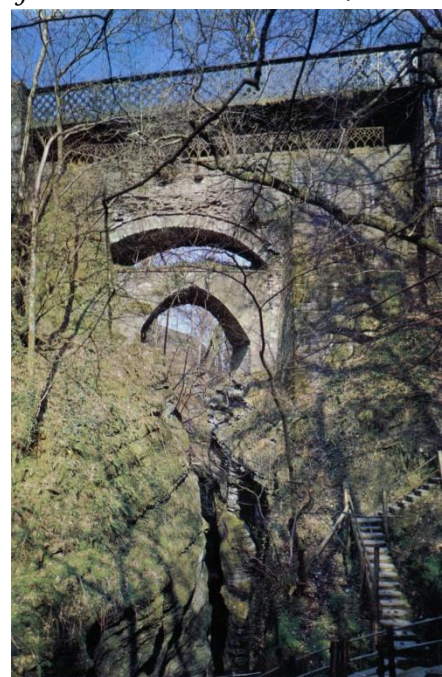
DE BRIEF

We waren eerst van plan vandaag in Devil's Bridge te gaan staan. Maar eens in de 2 dagen de tent verplaatsen vinden we genoeg, dus we laten de tent staan, en we gaan er zo heen. We staan hier bij het station op een camping van 12 ha. Dat is de grootste tot nu toe. Wordt enz...

Dezelfde dag 's avonds: Ik ben voor het eerst in 'n stoomtrein geweest. Het is dat je als tourist wel moet, en bovendien is het gratis, maar stinken dat die dingen doen: meer dan verschrikkelijk. Op de heenweg ging het nog wel, toen zaten in een dichte coupe, maar op de terugweg zaten we in een open wagon.

Op de terugweg dreigde er nog even moeilijkheden. De banken boden plaats aan drie personen, en het wat sterven druk, dus iedereen sprinten voor 'n plaats. Nu is het zo dat je alleen links een goed uitzicht hebt. Nu zat daar een Engelse vrouw. Daarnaast gingen Nel en ik zitten. Nu was er naast de bank alleen nog een rottig klapstoeltje over. De trein was inmiddels behoorlijk vol. Toen begon de vrouw er ineens

Devil's Bridge and Punch Bowl, Cardiganshire A.0549

Mynach Falls, Devils Bridge

A.0547

over dat "her husband" naast haar moest zitten. Maar gezien de nog vrije plaatsen (klapstoelen rechts) hadden wij totaal geen zin om op te staan. Dus hebben we maar een gezicht getrokken van: "Wij gastarbeider, wij niet begrijp!" Uiteindelijk is husband op de klapstoel gekomen en wij voor het linker raam, dus alles is uitstekend geregeld.

De Devil's Bridge stelt weinig voor, maar de watervallen die ze daar hebben zijn erg mooi (ondanks dat het hier... 7 (zeven) weken niet heeft geregend). Om er te komen moet je 20 p per man betalen. Ik betaalde voor Nel en voor mij. Piet dacht echter dat ik voor alle vier had betaald. Maar daar niemand er wat van zei kwamen we voor 10 pence per persoon binnen. Weer 53 cent

uitgespaard.

Morgen gaan we naar Port Madoc. Dat ligt ook aan de kust, maar dan meer in het Noorden van Cymru, zoals het in het Welsh heet daar meer.

ABERYSTWYTH – PENRHYNDEUDRAETH (VIA PORTHMADOG), 5 JULI

UIT DE BOEKEN

Ook Penrhyndeudraeth in Caernaron gaat voor het predicaat "Mostly Harmless". Het ligt aan het begin van het Dwyryd Estuarium dat eindigt in de Ierse Zee. Het was ooit een moerassig malaria gebied dat is drooggelegd.

Er is het Harlech Castle uit de 13^e eeuw en er is Castle Deudraeth, maar dat laatste was in 1975 geen ruïne maar een bouwval die pas in de eeuw erna werd gerestaureerd en heropend als hotel in een "Conservation Area".

Daarnaast heeft het plaatsje, ondanks dat het maar ongeveer 2100 inwoners heeft, twee treinstations, waar in 1975 (ook) nog stoomtreinen reden. Het gebied is volstrekt tweetalig. Het meest aantrekkelijke is dat het aan de voet van het nationale park Snowdonia ligt en dat je er uitzicht hebt op de hoogste berg van

Wales (en de UK), de Snowdon (Yr Wyddfa) van 1085 meter.

Onze camping, de Blaen Cefn Farm is heel primitief. De koeien zijn net weg, en er is een fonteintje en een outhouse waar je het verder maar mee moet doen.

DE BRIEF

5 juli. Vandaag wilde we dus naar Portmadog gaan. Nou, we zijn er geweest. Maar je verstaanbaar maken is moeilijk, want de voertaal is hier 't Welsh. Uiteindelijk kwamen we er achter, dat de camping minstens 3 mijl en een berg verder was. Wij vonden dat typisch te ver om te lopen, dus we zijn in een bus gestapt en vertelt dat we 'n camping wilden. Nou dat kon, maar hij lag niet direct aan zee. Nou vonden wij dat niet erg, dus wij mee.

Het gevolg is dat we nu in Penrhyndeudraeth zitten. De camping is erg klein, maar erg mooi. Wel hebben we wat problemen gehad met 1 van de twee gastoestellen (die van Piet). Daar zat de volste tank onder, dus wij bang dat we zonder gas zouden komen. Toen is Nel naar de camping gegaan en heeft gevraagd of ze daar soms verkochten. Nou, dat was niet het geval. Alleen in Portmadoc verkochten ze het. Daar het zaterdag 17:15 was gaven we de moed maar op want de bus gaat hier, als hij geen vertraging heeft, eens per uur. Even later werd Nel echter opgehaald en door de campinghouder en met

de auto naar het dorp gebracht, waar nog een adres was waar ze Camping Gaz verkochten. Zo zijn we dan toch weer geholpen.

Verder is dit een schitterend plaatsje. Het woord tourist is hier nog onbekend, en dus wil men in iedere winkel 'n praatje met je maken.

Je kunt vanuit deze plaats de Snowdon zien. Dat is de hoogste heuvel van Wales. Morgen meer. Ik hoop trouwens dat jullie eerste vakantie dag in hetzelfde weer wordt doorgebracht als wij hier hebben, en dat het erg mooi is.

DE HERINNERING

Om het ouderfront niet ongerust te maken is in de oorspronkelijke brief weggelaten dat Piet in Porthmadog gewoon te ziek was om afstanden te lopen. De brief beschrijft wel de weg naar de camping, maar niet de start op de camping:

Bij aankomst vroeg de beheerder van deze kampeerboerderij, want dat was het in feite, of we geen radio aan wilde zetten, want dat was verboden. *“Dat komt goed uit”* zeiden wij, *“want we hebben er geen een. We slepen al genoeg mee”*. *“Da’s mooi”*, was de aanloop van het verbijsterende antwoord, *“Maar willen jullie hem dan niet zo hard zetten!!”*

PENRHYNDEUDRAETH, 6 JULI

UIT DE BOEKEN

Vandaag eten we uiensoep en verbazen ons om de tweetalige teksten in de plaats, die aan de uitgang van de Festiniog Valley ligt. Daaromheen liggen de Moelwwun en

Arduwy bergen. Je kan er vissen in de meren en rivieren of een rit maken op de smalspoor stoomlijn van de Festiniog Spoorweg die door de stad rijdt. Bij Cefn Hir

vinden we de resten van een oude boerderij.

DE BRIEF

6-juli Ik lig op dit moment op 'n heuveltop in de schaduw. Om ons heen blaten schapen en het uitzicht is hier fantastisch. Tegenover ons slecht begroeide bergen, achter ons een stenen muurtje (losse gestapelde stenen, zoals overal in dit deel van Wales) om de schapen tegen te houden. Aan de linkerkant de hoogste toppen van Wales (o.a. de Snowdon), rechts een enorm Estuarium. Dat begint bij Portmadoch en Harlech, en dat hier eindigt met aan het eind het kasteel van Harlech op de rotsen.

Vanochtend hebben we door het Estuarium gelopen, het was toen eb. We zijn nog langs een station gekomen waar ± alles was versleten, alleen de dienstregeling niet. Daar stond op, dat, wilde men meerijden, er duidelijke handsignalen aan de chauffeur gegeven moesten worden. Achter de camping loopt de Festiniog, dat is weer een van de stoomtreintjes. Morgen gaan we naar Betws-y-Coed. Daar meer.

PENRHYNDEUDRAETH - BETWS-Y-COED, 7 JULI

UIT DE BOEKEN

We nemen de bus van Penrhynedraeth naar Blaenau Ffestiniog en van daar de trein naar Betws-y-Coed. Hier eindigen we op de Riverside Campingground. Het ligt ook in Caernarvonshire op 344 kilometer van Londen. Volgens de folder heeft het plaatsje 800 inwoners en is het een bekende mooie plek voor schilders en hengelaars. Het wordt omringd met meren, bergen, heidegronden en bossen. Toeristische trekpleisters zijn de Fairy Glen, Pandy Mill en de Swallow Waterval. De plaats is sowieso erg toeristisch, met veel souvenirshops. Een leisteen met daarop de draak van Wales zwerft nog jaren door de familie.

We hebben 's avonds tijd over om naar Llyn Elsi, een kunstmatig drinkwatermeer tussen de heuvels van het Snowdonia National Park te wandelen.

DE BRIEF

Ik zit nu in Betws-y-Coed (of Betsie-Koit, zoals ze hier zeggen) We zijn niet met de stoomtrein gegaan, want die verbindingen liepen allemaal nogal rot. We zijn nu met de bus direct naar Blaenau Ffestiniog gegaan. Daar moesten we 5 kwartier wachten op 'n aansluiting, dus zijn we de stad maar in gegaan³. Daar hebben we wat souvenirs gekocht (vooral Piet en Marij, ik alleen 'n klein dingetje voor zus, want ik zou niets meenemen. Ik hoop trouwens dat het heel over komt.

Ik stop nu verder met deze brief, want ik zou het niet leuk vinden als er geen post was als jullie thuis komen. Ik hoop dat jullie ook 'n leuke vakantie hebben gehad, en dat het met iedereen goed gaat.

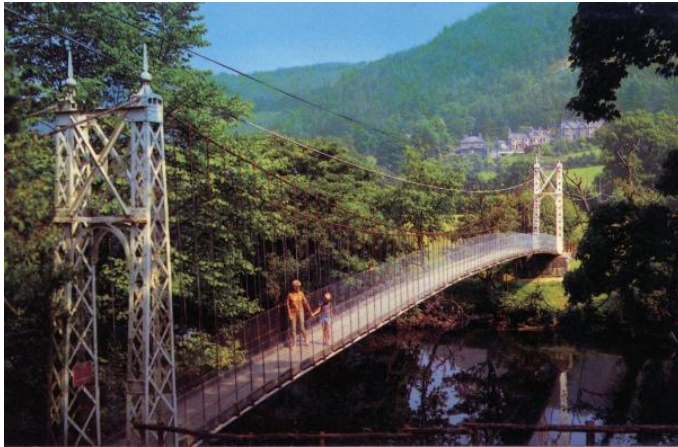
Ook de groeten namens Nel, Rob (poot voor Orca)

P.S. De volgende plaatsen zijn waarschijnlijk: Windermere (2x Lake District), Pitlochry (2x), Aviemore (2x), Thurso 2x, Tussen Thurso en Elgin (2x), Newark 1x, Dover 1x (7-juli-1975)

³ Eigenlijk een erg groot woord

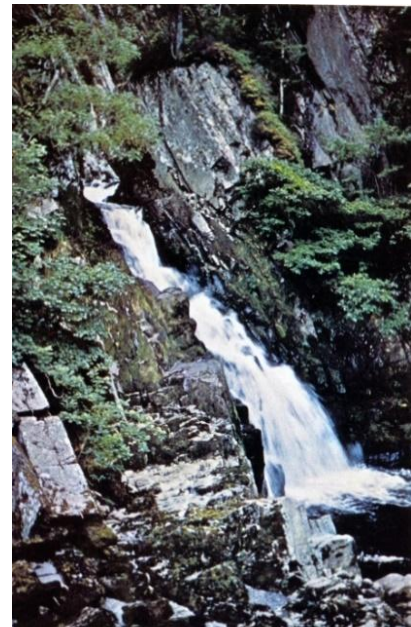
UIT DE BOEKEN

In het plaatsje is een wiebelende suspensionbridge, een voetgangersbrug naast de camping. Vooral Nelleke heeft het niet op het gewiebel, ik vind het prachtig. In het dorp zelf is een 13^e eeuwse brug, de Pont-y-Pair, waar het water met schuimend geweld onderdoor komt.

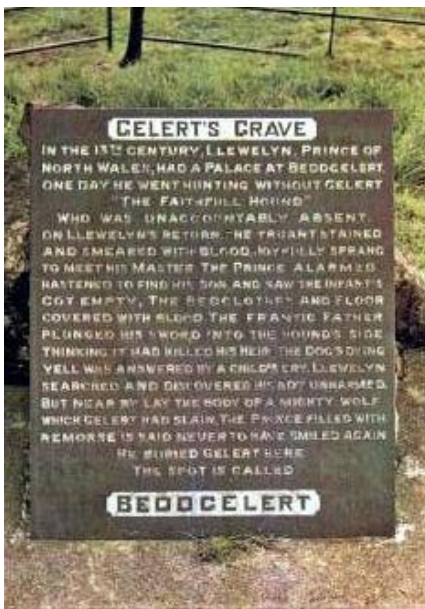
Dat punt

wordt dan ook de heksenketel genoemd. We maken een wandeling en zien inderdaad de Fairy Glen. Naast de “verplichte” Swallow Waterval vinden we ook de Conway Falls.

Conway Falls. 6BX

In Snowdonia lopen we ook langs Bedd Gelert, met het beroemde graf van Gelert. Dit komt uit een Folktales. Prince Llewelyn of Wales had een “man’s best friend”. Toen de prins thuis kwam na een rondje nobel wezen riep hij zijn zoon, waar hond Gelert op moest passen.

Toen de baby niet antwoordde pakte Llewelyn zijn zwaard, dat hij altijd tamelijk nutteloos met zich mee zoude en stak Gelert helemaal hartstikke dood. Daarna vond hij de baby in de wieg, gezond en wel, maar achter het lijk van een wolf die grondig was voorzien van Gellert’s gebitsafdrukken. Man’s best friend bleek dus een held, zei het een overleden exemplaar. De hond heeft daarna een staatsbegrafenis gehad, en wij hebben bij zijn graf gestaan.

In een treinvakantie kan een bezoek aan een spoorwegmuseum niet ontbreken. Dat wordt het Conwy

Valley Railway museum(pje) in B-Y-C.

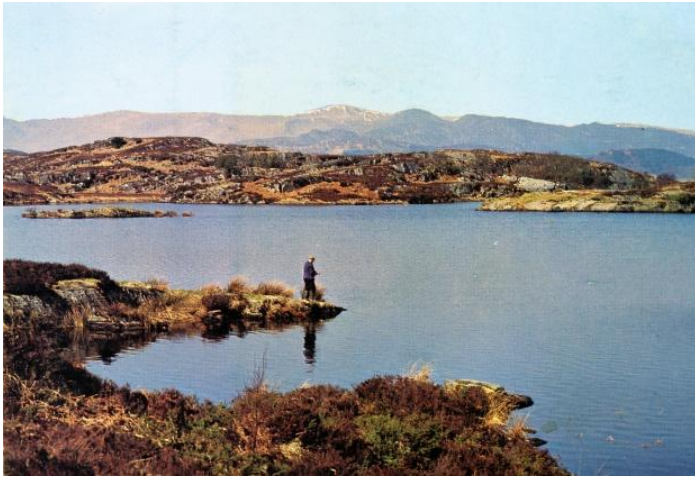
Al dat wandelen maakt dorstig, dus we zijn ook in een pub geëindigd. Nelleke had in die jaren een virtuele vereniging “Ter bevordering van de algehele dichtgroei van de man”.

Piet en ik deden daar, met onze baarden en lang haar, ernstig aan mee. De Britten hadden het daar niet zo op, zeker niet in "Rural-UK". Het boek bevat dan ook een bierviltje met de tekst "De pub waar we werden getolereerd".

DE BRIEF

Betws-y-Coed, 8 juli

Beste allemaal.

Dit moet dus brief 2 worden. De grootste verandering sinds ik gisteren hier ben aangekomen is het feit dat het Engelse klimaat nu heeft toegeslagen. Vanochtend met 'n enorme onweersbui, en sindsdien af en toe wat regen. Dat is niet zo heel erg, want met dit weer is het veel makkelijker wandelen. Gisterenavond zijn we naar een kunstmatig meer in de bergen

gegaan (Het drinkwater reservoir: het Llyn Elsi). 'N Prachtige wandeling maar behoorlijk hoog.

Vandaag hebben we langs de Conway gelopen en daar stroomversnellingen en watervalletjes gezien. Het is allemaal niet zo imponerend maar wel ontzettend mooi. Betws-y-Coed heeft verder nog een eeuwen oude brug de Pont-y-Pair, een oud kerkje (ten dele nog uit de 12^e eeuw, en 'n klein spoorwegmuseum. We hebben het allemaal uitgebreid

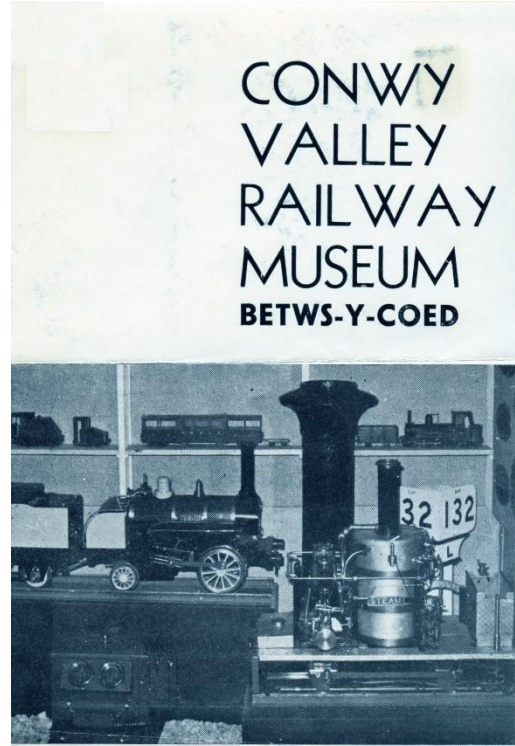
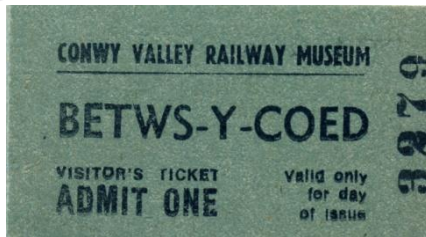
bekeken. Vanavond willen we naar de bekendste watervallen van Betws-y-Coed lopen, maar daarover morgen of overmorgen uit Windermere meer

International Services

New charges for international telephone and telex calls and for international telegrams are given in Booklet PG.335, obtainable from your Telephone Area Sales Office, Post Offices and International Telegraph Offices. A basic charge is introduced for international telegrams. The basic charges are Ordinary telegram 30p, Urgent telegram 60p, Letter telegram (including GLT telegram) 20p. Existing per word charges are retained.

Gwasanaethau Rhyngwladol

Gwelir costau newydd galwadau teleffon a thelex rhyngwladol ynghyd â thelegramaau rhyngwladol yn y Llyfryn PG 335, y gellwch ei gael o Swyddfa Werthiant eich Rhanbarth Teleffon, Swyddfeydd y Post a Swyddfeydd Telegraff Rhyngwladol. Cyflwynir tâl newydd sylfaenol ar gyfer telegramaau rhyngwladol. Dyma'r costau sylfaenol: Telegram cyffredin 30c, Telegram brys 60c, Telegram llythyr (yn cynnwys telegram GLT) 20c. Cedwir cyfradd bresennol hyn a hyn y gair

CONWAY VALLEY RAILWAY MUSEUM BETWS-Y-COED

While at beautiful Betws-y-Coed spend a happy hour at the Conway Valley Railway Museum Refreshments are served in the Buffet Car Ample Car Parking

or
Travel by Train
There is a good service from the Coastal resorts. When you arrive just walk across the footbridge and you are there
Open 10-30 a.m. to 7 p.m. during the Holiday Season

UIT HERINNERING

We hebben een aantal lange ritten gemaakt. Vooral de langeafstand treinen hebben enorme lengtes. Vandaag gingen we van Betws-Y-Coed naar Llanduchno Junction en van daar via Chester, Carlisle, Warrington en Oxenholme naar Windermere.

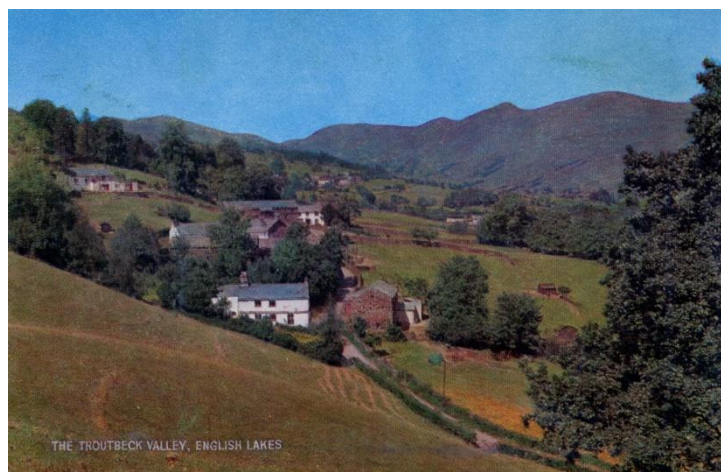
Zo'n hele dag reizen maakt hongerig en de rugzakken die we droegen nodigden niet uit om nog een stevige lunch mee te nemen. We wisten dat de trein in Carlisle minstens vijf minuten stil stond. Om in die tijd met je rugzak naar de stationskiosk te lopen en een paar Lions aan te schaffen is geen doen. Ten eerste niet omdat er toen nog een Lions

waren, ten tweede omdat Nelleke ze ook toen al niet gelust zou hebben en ten slotte omdat de rugzakken niet te verslepen waren. Dus bleef Nelleke in de coupé op de rugzakken passen, terwijl Piet en ik na een sprintje de snackbar inschoven om wat eten te scoren. (Na 42 jaar weten we niet meer wat Marij in dit verhaal deed). Dat kon makkelijk..

In deze hele actie zat één denkfout. Met een aantal goed belegde broodjes neemt de sprintsnelheid duidelijk af. Het was dus gewoon niet mogelijk om langs de trein terug te hollen en op tijd weer bij de zitplaats te zijn. Dat was eenvoudig op te lossen. Je gaat binnendoor. Iets langzamer, maar veel zekerheid over de uiteindelijke afloop. Alleen Nelleke was niet blij toen de trein vertrok en zij alleen in een coupe zat met een stapel rugzakken.

Laat ik samenvattend zeggen dat ik het nog steeds moet horen.

UIT DE BOEKEN

We eindigen bij Windermere (Westmoreland-shire) op Limefitt Park in de Troutbeck Valley. Bij aankomst is er geen mogelijkheid meer om fatsoenlijk te winkelen en de overheerlijke broodjes uit Chester zijn allang verteerd.

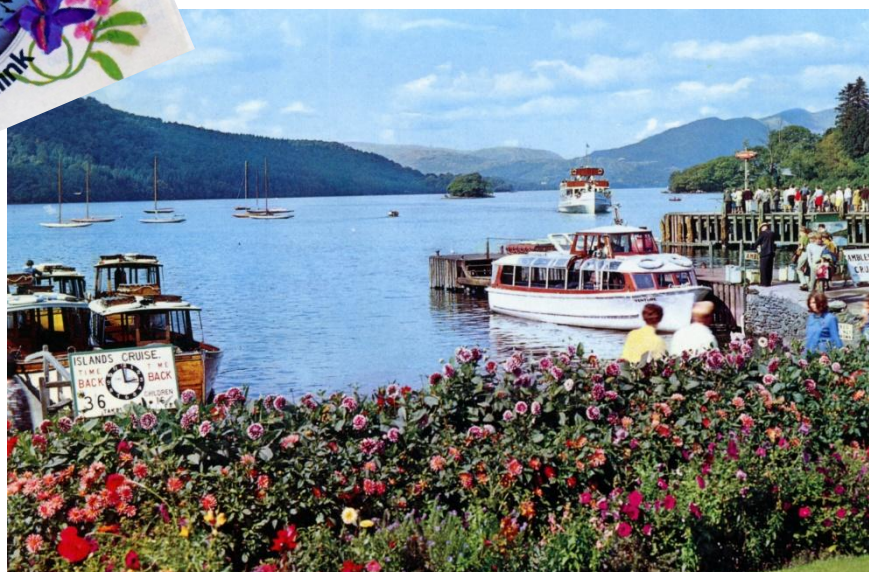
Het is onze duurste camping maar de kampwinkel heeft geen voedsel van enige kwaliteit. Dus koop ik een aantal blikken en andere losse ingrediënten en creëer het beroemde gerecht "**Wahoe!**" Het recept: Gooi witte bonen, tomatensaus, champignonragout, ananas en lunchworst in een pan en verwarm het op een eenpits-gastelletje. Ook na 42 jaar durf ik de **Wahoe!!!!** te garanderen.

DE HERINNERING

Een vrolijk detail op de camping waren twee caravans, waarvan er voor de een een Jaguar en voor de ander een Rolls Royce stond. Daarmee werd mevrouw op haar roze slippers naar het toiletgebouw gereden.

De camping beveelt zichzelf aan met TV, was- en strijkgelegenheid, jukebox en mogelijkheid tot ponyrijden, vissen, zeilen, waterskiën golf en tennis. Zo'n camping dus. Verder kon je er grasskiën, maar niet met ons budget. Dat stond alleen toe om Wahoe! te koken.

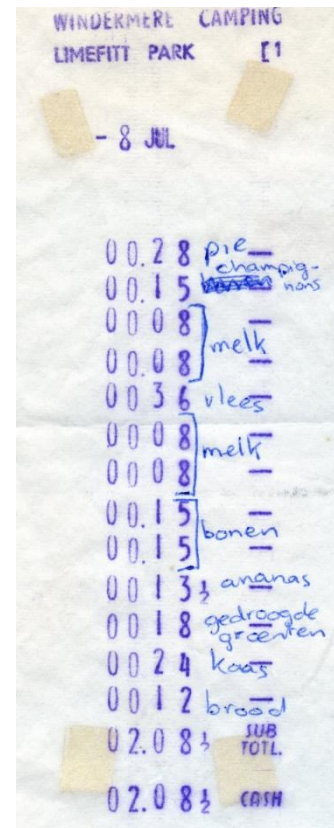

DE BOEKEN

Wij kamperen bij het noordelijkste punt van het meer: Ambleside.

Onze railpass biedt meer dan alleen de trein. In Windermere kunnen we ook gebruik maken van de Mountain Goat (Mini) Bus en de boten die de verschillende plaatsjes langs Lake Windermere met elkaar verbinden, en daarmee slaan we de dag op een aangename manier stuk. Maar ook: het is nat. Het kassabonnetje meldt dat we pizza's, hamburgers, melk, brood en chips hebben gekocht.

Na vandaag scheiden onze wegen zich van die van Piet en Marij. Zij gaan zuidelijk, terug naar huis. Wij hebben nog een tweede pass, dus voor ons volgt er nog een stuk vakantie.

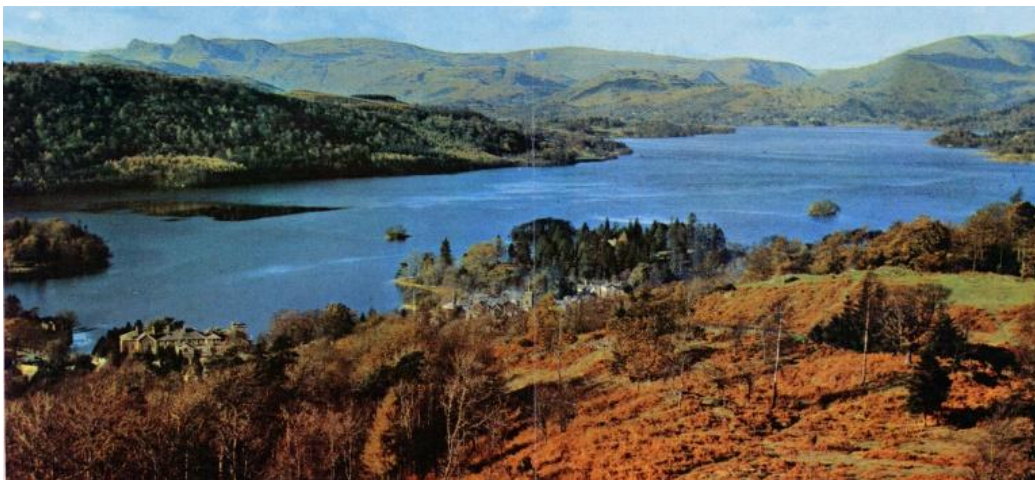
DE BRIEF

Het is inmiddels nog 'n dag later geworden, en we zitten nu in Pitlochry.

Windermere was dus niet zo veel bijzonders, zoals jullie misschien wel uit de aanzicht met honden hebben begrepen.

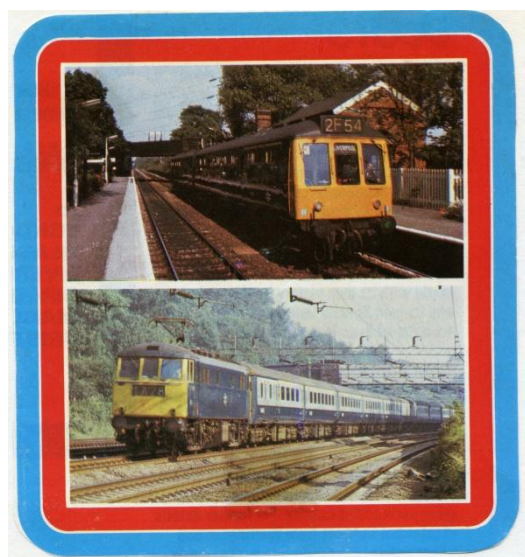
Een grote afzettersbende. Normaal ben je hier £ 0,50 to £ 0,60 pr nacht kwijt (hier toevallig £0,80) daar was het £ 1,02 per nacht toen we kwamen. Toen we weggingen was het net verhoogd tot £ 1,20. Maar goed, voorlopig zitten we niet zonder. Alleen de boottocht was erg leuk: 21 mijl over een van de grootste meren van Engeland.

Helaas regende het nogal veel, waardoor het uitzicht niet optimaal was. Verder heeft het Lakeland ook niet over natuurschoon te klagen.

DE BOEKEN

We reizen gezamenlijk terug naar Oxenholme en nemen afscheid. Piet en Marij gaan naar het zuiden, wij nemen een trein met een echte naam. De grote verbindingen hebben die namelijk. Wij nemen de trotse "Freedom of Scotland" naar "Pitlochry in the sheltered Vale of Atholl" (in Perth)

Onderweg scoren we ons eten bij de railcatering. Mijn Permit voor de snackbar om de hoek is ingetrokken. Via de ANWB gids hebben we "Milton of Fonab Caravan Site" als einddoel gekozen.

De brief legt uit, dat het even anders is gelopen. We kunnen niet meer inkopen, en eindigen in "The Light Bite", waar we ons niets meer van kunnen herinneren. Het bijschrift "s avonds eten in de stad" verklaart waarschijnlijk waarom.

DE BRIEF

Vandaag zijn we een stuk noordelijker gekomen. Via Oxenholme, Carlisle en Perth zijn we hier gekomen. Een enorme zit (Totaal 5½ uur, langste zit 4 ½ uur), maar de intercity's zijn hier erg comfortabel (in Nederland is wat hier in de intercity 2° klasse is ±1° klasse).

Vandaag hebben we ook de grootste afstand met onze rugzak gesjouwd. Eerst 3 mijl in Windermere, toen 3 ¼ mijl naar deze camping (omgerekend bij elkaar ± 12 km). Maar je raakt er aan gewend, en net hebben we dus nog maar 'n wandelingetje gemaakt. Het is hier erg mooi. Achter de camping loopt 'n enorm snel stromende rivier, waarin veel vis schijnt te zitten. Bovendien hebben we een aardige wandelroute voor morgen gevonden.

Piet en Marij zijn vandaag aan de terugtocht begonnen. In Oxenholme hebben we hun uitgezwaaid. Ze willen vandaag naar Oxford. Ik hoop dat het allemaal goed gaat, want normaal gingen ze er van uit dat wij het wel vonden, waarop Piet dan "the same" zei. Maarja, ze moeten het toch eens leren.

De wilde beesten zijn in dit land ook talrijk. Tot aan de dag van vandaag hebben wij o.a. gezien: konijnen (veel), kraaien (zeer, zeer veel), raven, buizerds (3), aalscholvers, fazanten met jongen en twee arenden (in Aberyswyth).

Daar het nu te donker wordt morgen verder...

DE BOEKEN

Volgens de folder ligt het plaatsje (2500 inwoners) op 678 km van Londen. Het is een bosrijk gebied rond de rivier de Tummel. Wat je moet bezichtigen is de Queen's View, Loch Faskally en Killiecrankie.

Loch Faskally steek je over via een voetbrug en dan is het de River Garry volgen, de Pas van Killiecrankie in. De Schotten en Engelsen hebben een lange geschiedenis van elkaar bloody op het gezicht slaan. In 1689 waren het de Jacobites die de slag om Killiecrankie wonnen. De Red Coats konden geen kant uit. Donald McBean wist het betere in de pan hakken te voorkomen door op het smalste punt over de rivier te springen. Dat is wel een afstand van 5 ½ meter. Nu weet ik niet hoe ver ik zou kunnen springen als er een stel bebaarde Schotten in een kilt achter me aan zaten, maar, ondanks de berenconditie

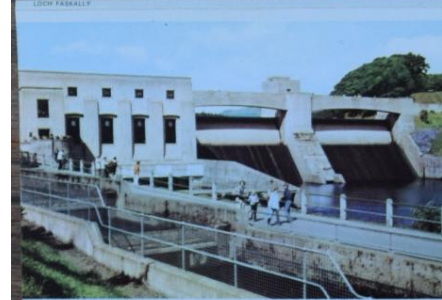
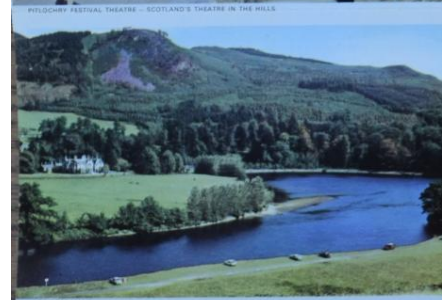

die we deze vakantie opbouwen laten we het hier bij bewonderend kijken.

Van het lijstje bezienswaardigheden hebben we twee van de drie gezien, dus dat is niet slecht. Wat ook niet slecht is, is de Faskally Home Farm, onze huidige camping.

DE BRIEF

Vandaag hebben we oor het eerst echt kennis gemaakt met Schotland. Dit Deze land streek is al zo gek als de rest van dit eiland. Men loopt hier inderdaad nog wel in kilts rond. En niet voor toerisme maar gewoon omdat het zo hoort. Verder heeft Schotland zijn eigen papiergeld, hoewel je ook met Engelse ponden kunt betalen.

Het land is enorm mooi. Vandaag hebben we langs Loch Faskally gewandeld. Het Loch is een stuwmeer. Bij de stuwdam is 'n visladder, zodat de zalm (economisch van groot belang voor de streek) de dam kan passeren.

Zo'n ladder zit redelijk ingewikkeld in elkaar, dus dat vertel ik wel als ik thuis ben. Er was ook de mogelijkheid om de dam te bezichtigen, , dus hebben we dat maar gedaan. Dat was best de moeite waard. De hele werking van dam en visladder werd er door duidelijke modellen met lampen en stromend water uitgelegd.

Binnen in de dam hebben we ook nog turbines in werking gezien. Dit alles voor 10 pence (53 cent), wat het geld beslist waard was.

Op de dam kon je zalmen zien springen op zoek naar een plaats om de rivier te volgen: 'n prachtig gezicht en groot dat die vissen zijn! Vanavond gaan we de pas van Killiecrankie bezoeken, dat moet ook mooi zijn....

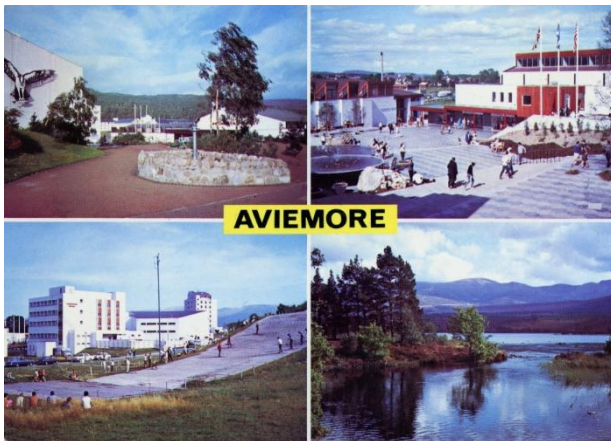

Het was inderdaad mooi: een smal dal met 'n snel stromende rivier

Morgen gaan we naar Aviemore, daar meer

PITLOCHRY - AVIEMORE, 13 JULI

DE BOEKEN

Aviemore ligt in de Spey Valley (in Invernessshire) en is een toeristenoord. In 1975 stond het al bekend om de luxe hotels, het Aviemore Centre met zwembad en ijsbaan, en het is een wintersport centrum.

Kortom, eigenlijk niets wat ons trekt. De omgeving moet erg mooi zijn, en er is een station en volgens de ANWB een camping. We wagen het er op, maar de brief maakt

duidelijk dat we dat niet hadden moeten doen.

DE BRIEF

Aviemore. De griezelige zekerheid van dit soort vakanties is dat het op een dag mis zal gaan. Mocht het verleden jaar op het nippertje goed zijn gegaan, nu zitten we zonder kamping. De reis naar Aviemore liep voorspoedig, maar hier kregen we te horen dat we maar liefst 7 mijl van 'n kamping verwijderd waren. Nu is een grapje leuk, maar dit ging toch iets te ver. Bovendien reden er geen treinen meer, dus zaten we mooi te kijken!

Eerst hebben we twee uur staan te liften, maar dat hielp duidelijk niet, en toen zijn we maar naar een huis met het bord "Bed and Breakfast" toegestapt, waar we nu zitten voor ± f 12,= (£ 2,25) p.p., de nacht doorbrengen, en waar we morgenochtend dus ontbijten. Het zijn erg aardige mensen, en we kregen ook nog 'n adres voor 'n goede en goedkope chinees. Dat adres was mij inmiddels bekend, maar ik had er ook al een bord "only with shirts" zien staan, dus ik dacht: "Daar kom je zonder overhemd niet in". Toen ik dat vertelde kreeg ik te horen dat dat was om halfnaakte personen tegen te gaan. Maar als ik dat niet geloofde kon ik 'n overhemd lenen. Dat heb ik maar niet gedaan, maar we hebben uitstekend gegeten, en onder de Nederlandse Chinees prijs. Alles bij elkaar is de dag van vandaag ons weer uitstekend bevallen, en morgen zien we wel weer.

Schotland is trouwens 'n prachtig land, maar dat laat ik wel op aanzicht kaarten zien als ik terug ben.

Wordt weet niet waar vervolgt.

DE HERINNERING

We waren nog ongetrouwd. Nu zou je zeggen "Nah und?" maar toen werd er nog vreemd gekeken naar mensen die "in sin" leefden. Met name ik schijn me nogal druk te hebben gemaakt of een B&B ons zou accepteren. Onzin natuurlijk, we waren niet alleen welkom, maar werden ook uitgenodigd om mee te kijken met een film met Norman Wisdom. De man is Nelleke bijgebleven, de film niet.

DE BOEKEN

Onze Rail Pass is afgelopen. En dus liften we de plaats uit. In tegenstelling tot gisteren is het in ieder geval droog. Als we er twee jaar later weer voorbij rijden maken we zelfs in het voorbijgaan een foto van het huis.

DE BRIEF I

Lossiemouth 14-7-74. Zo'n toestand als hiervoor beschreven is nog tot daar-aan-toe, maar we zaten ook zonder camping op de enige dag dat we zonder Rail Kaart waren. Dus konden we vandaan kiezen uit de volgende mogelijkheden:

- a) Een kaartje kopen naar Inverness.
- b) Op 'n verlopen of op een nog niet toegankelijke pas reizen
- c) Liften naar Inverness

We besloten met c) liften naar Inverness te beginnen daar we toch tijd zat hadden en na ± 20 minuten waren we in 'n comfortabele Saab op weg naar Lossiemouth. We moeten hierdoor onze plannen gaan wijzigen, maar dat is niet zo erg...

DE HERINNERING

We hebben nooit veel gelift, en dit was de eerste vakantie waarin we echt een andere taal moesten spreken. Mogelijk is het me daarom bij gebleven. We raakten uitgebreid in gesprek, en al snel ging het gesprek over onze verwachting van Schotland. Die verwachting is mooi en "waarschijnlijk nat". Onze chauffeur spreekt dat tegen. Hij werkt bij de RAF basis bij Lossiemouth en vertelt dat er geen enkel ander vliegveld in de UK meer vliegdagen heeft.

Dat komt omdat het aan de oostkust van Schotland ligt, in de schaduw ligt van de Highlands, waar de meeste regen er al uit komt. We praten over onze plannen, en hij zegt naar Elgin te moeten. Daarbij wil hij ons best afzetten op de mooie stadscamping van Lossiemouth, de oude haven van Elgin. Dat betekent dat het plan om in rechte lijn naar het noordelijkste punt van Schotland te rijden om moet. We hebben er helemaal geen moeite mee, en

worden voor het hek van The Municipal Camping Site in Lossiemouth afgeleverd. We eten Scotch Broth, echte Schotse soep, die we daarna nooit meer gekocht hebben. Wel was er een mooie tartanprint op het blik.

DE BRIEF II

De camping kijkt uit op zee, met 'n mooi strand. Alleen zitten we hier vlak bij 'n vliegveld, dat is wel 'n nadeel.

De rit door Schotland was ook prachtig: heuvels, heu en schapen. Lossiemouth is trouwens 'n havenstadje (vissershaven) ± 7 mijl boven Elgin (wat flink rechts van Inverness ligt).

Vandaag heb ik ook weer een giro ingewisseld bij 'n postbeambte die er nets van begreep. Dat komt dus ook nog voor. Nadat hij 'n boek met voorbeelden had doorgewerkt gaf hij dat ook toe onder het motto "het zal wel goed zijn". En "op dit rondje zal ik wel een stempel zetten" (Wat hij dan ook deed).

Dit taaltje is trouwens tamelijk onverstaanbaar. De man die in "Daar komen de schutters⁴" voor Schot speelt hebben ze waarschijnlijk uit het grensgebied met Engeland gehaald, want wat ze er hier uitgooien is veel erger.

Vanochtend hebben we trouwens ook een breakfast gehad. Een Engels breakfast trouwens. Wat je daar als ontbijt krijgt is verschrikkelijk: je begint met een schaalje grapefruit, daarna gebakken ei met ham (gebakken), 2 hele kleine braadworstjes, geroosterd brood, 'n bolletje, gewoon brood en marmelade en een pot thee. Verder ook nog 'n kan melk om door de thee te gooien, maar jullie weten hoe ik daar over denk, dus de melk is als enige ongeschonden retour gegaan. En vol dat we zaten! Wordt vervolgt.

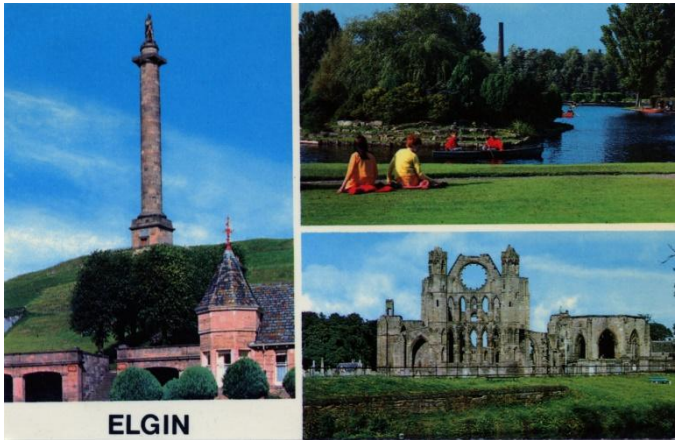
LOSSIEMOUTH EN ELGIN, 15 JULI

DE BOEKEN EN DE HERINNERING

De plaats ligt in Morayshire, om precies te zijn aan de Firth of Moray, 858 kilometer ten noorden van London. Firth is Schots voor estuarium, het gebied van de rivier naar zee. We

⁴ Dad's Army, BBC sitcom 1968-1977

zitten zo noordelijk dat de nachten kort zijn, om vier uur is het alweer licht. Dan worden ook de straaljagers wakker, en bulderen via de startbaan over onze camping naar de Noordzee. Kortom, prachtig gebied, maar korte nachten met vreselijke wekkers.

ELGIN

Verder ben je snel klaar met het dorp, al wordt het aangekondigd als “must see” attractie als je in Elgin zit. Dit is 16.400 inwoners de hoofdstad van Moray. Er zijn 17^e eeuwse huizen, veel winkels en een kathedraalruïne. De laatste is een van de mooiste van Schotland, met rijke heraldische versiering en veel beelden. Voor 10 pence bezoeken we de ruïne. Er is

verder nog een Bishopshuis, ook een ruïne, maar deze kan niet bezichtigd worden. Verder is er een zuil met een held (Gordon) en het mooie Cooper park.

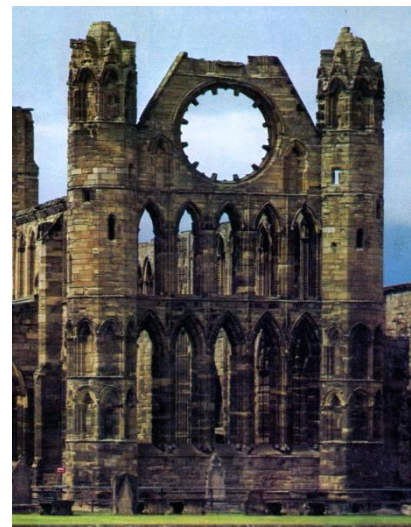
In Elgin zien we ook mensen fanatiek Jeu de Boules spelen. Alleen zijn de deelnemers er niet in geslaagd ronde ballen de kopen. Bij nader onderzoek & navraag blijkt het om Lawn Bowls te gaan. En de rare ballen vallen binnen het reglement. Verder lijkt het sterk op elkaar: je kan in duo's of ploegen van meerdere spelers spelen en ook hier gaat het er om zo dicht mogelijk bij het kleine balletje te komen.

Elgin ligt slechts 8 kilometer landinwaarts. Op zich geen afstand als je nieuwe abonnement net is ingegaan, nu voor een week. We brengen er een groot deel van de dag door en lunchen weer bij de Light Bite.

DE BRIEF

Nogmaals: Lossiemouth. Vandaag zijn we naar Elgin geweest. Daar hebben we een kathedraalruïne (1242) bekeken. Elgin is 'n provincie stadje: oud met veel winkels. We hebben er rondgekeken en ieder een boek gekocht om verveling te voorkomen op 'n toekomstige monster zit: Inverness-Dover in één dag (dat kan echt).

De boeken zijn in 't Engels, maar misschien lukt het wel. Verder hebben we er uitstekend Chinees⁵ gegeten. Het geld is hier trouwens belachelijk: tot op heden hebben we vijf verschillende £1 biljetten, en 4 £5 biljetten gezien. Maar zolang iedereen het aanneemt zal het ons een zorg zijn. Morgen hopen we ons meest noordelijke punt te bereiken: ~~Inverness~~ Thurso. Daar maak ik een eind aan deze brief, anders kan ik hem net zo goed meenemen. Het weer is op dit moment redelijk, en dat mag ook wel anders krijgen we onze was niet droog. En daar er niets meer schoon is...

Verder hoop ik dat alles goed is met Orca. Die moeten jullie vandaag hebben opgehaald als het goed is. Ik hoop dat jullie een goede vakantie hebben gehad (al was't kort), maar dat hoor ik nog wel.

Ik hoop trouwens ook dat de post 'n beetje redelijk is aangekomen. Volgende keer meer.

THURSO, 16 JULI

DE BOEKEN.

De rit naar Thurso (in Caithness) is stevig. Het is een vissersplaats aan de monding van de rivier Thurso en ligt op 1045 kilometer van London, dicht bij het noordelijkste punt van het Schotse vasteland: Dunnet Head. We staan er voor 22 p op de Thurso Burgh Caravan Site aan de Scrabster Road. Je zou denken dat, omdat het de goedkoopste camping is, het wel een dump zou zijn. Het tegendeel is waar. Het is een leuke camping met veel faciliteiten.

DE BRIEF

Vandaag hebben we ons noordelijkste punt bereikt. We staan nu aan zee en kijken uit op 'n Orkney Eiland.

⁵ Terugkijkend kunnen we weer zeggen "we knew nothing"

⁶ Restaurant Lido, met een rekening van £ 2,20 voor twee personen. Dat is dus f 12,45

Het weer is niet te slecht: droog maar met een zware bewolking. Voor het eerst in dagen is alles droog (de spullen en de was).

De rit van Elgin naar hier was vrij lang. Daar komt nog bij dat ze in sommige delen van Brittannië maar één spoorbaan hebben, om te voorkomen dat er

twee treinen te gelijk op zo'n stuk zitten werken ze niet met seinlichten, maar met estafette stokken. Alleen de trein die de stok heeft mag er op (ik ~~zeg~~ schrijf wel stok, maar het kan net zo goed wat anders zijn). We weten alleen dat er telkens iets

wordt over gegeven. Vandaag moesten we daar een half uur op wachten.

Vandaag hebben we ook onze volgende camping gezien: Invershin. Een plaatsje dat waarschijnlijk alleen uit 'n station bestaat, maar wel mooi. Daarna gaan we in één ruk naar Dover. Ik schrijf verder niet meer. Ik hoop dat alles goed gaat met jullie. Wij redden het uitstekend! Als alles goed gaat ben ik om 24 juli om 19:20 in Roosendaal. Zo niet, dan ben ik een dag later. Groeten, ook van Nel, Rob

DE HERINNERING

Het noordelijkste deel van Schotland, voorbij Inverness, kent request stops. Als je mee wilt zet je het bord bij het perron op stoppen, en dan stopt-ie. Uitstappen is ook overzichtelijk. De conducteur komt langs en vraagt waar je er uit wilt. Hier maken we een cultuurclash mee. Een Brit weet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat. Discussie is niet mogelijk, ze gaan keurig in de rij staan en volbrengen hun reis daarna nauwgezet. Dit in tegenstelling tot Scandinaviërs die hun weg gaan zoals ze willen, in weerwil van wat de wereld er van vindt. En zo kan je er op wachten dat twee Scandinavische backpackers van de conducteur de vraag krijgen waar ze willen uitstappen. Het Scandinavische antwoord is simpel en correct: "Waar het mooi is!" Dit antwoord is op geen enkele manier te rijmen met de Britse cultuur. De man probeert het opnieuw: "Maar jullie moeten toch een stopplaats weten?" De Scandinaviërs geven aan dat ze er nog niet zijn

geweest en het dus niet mogelijk is het correcte antwoord te geven. De conducteur vertelt dat het dan niet mogelijk is om te stoppen. De twee jongens proberen hem te helpen: *“We zoeken u op als het mooi is!”*

“Ja maar”, zegt de man met de pet: *“Ik weet niet of ik de trein dan kan stoppen!”* *“Geen probleem”,* geven de twee aan. *“Dan nemen we de volgende terug”.* Laag schuimend over zoveel barbarisme verdwijnt het inmiddels niet meer zo fiere personeelslid. Waarschijnlijk op zoek naar één of meer pilletjes.

Na aankomst (zonder de twee, die toch eerder zijn uitgestapt) wandelen we bovenlangs langs de kliffen in de richting van Scrabster. De flora is waanzinnig met veel Engels gras. Nog veel indrukwekkender zijn de vele alken en papegaaiduikers die op de kliffen nestelen. Wel moet je oppassen

bij het lopen: in de velden zitten gaten waardoor je zo naar het strand onderaan het rif kan pleuren.

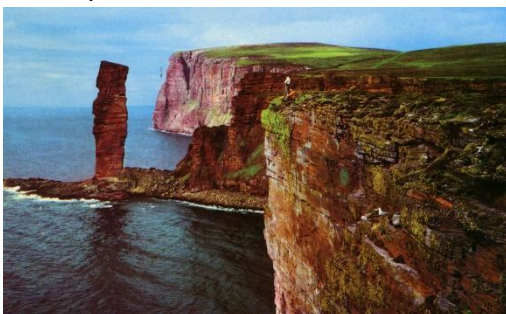
's Avonds hoor ik in de verte doedelzakken. Dat laat ik me geen twee keer zeggen. Nelleke wel, ze is op. Ik hobbel, nu onderlangs, opnieuw naar Scrabster, waar ik voor het eerst een heuse doedelzakband zie. Militair of niet, ik ben onder de indruk.

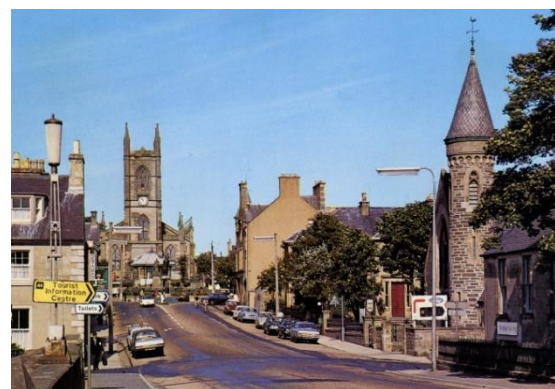
THURSO, 17 JULI

DE BOEKEN

De volgende ochtend boeken we nog een dag bij. Het is te goedkoop en te leuk om direct door de reizen. We bekijken Thurso en, via de strandpromenade, de kust. Thurso heeft wel een

heel mooi kasteel⁷ en een aardig centrum.

⁷ Jaren later leren we het verschijnsel folly kennen. Dit is een mooi voorbeeld (hoewel het wel gebruikt wordt).

THURSO – INVERSHIN, 18 JULI

DE BOEKEN

Te terugreis is nu echt begonnen, we stoppen, zoals we op de heenweg hebben bedacht, in Invershin (in Ross & Cromarty). De plaats bestaat uit één hotel, één boerderij, één camping, één station en één kerkhof. Het ligt in de Vallei van Shin, langs de rivier de Shin. De camping heet “Invershin Camping & Caravaning”.

Salmon leaping the Falls of Shin

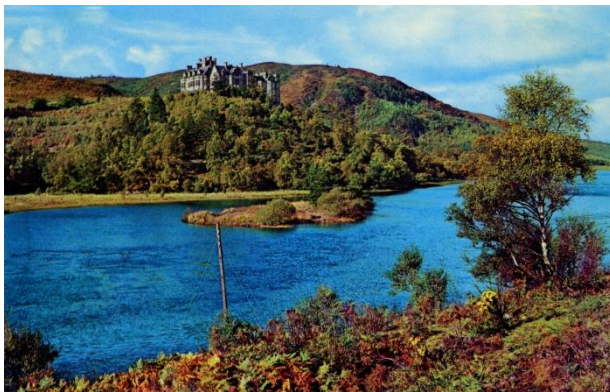
CSF-532

DE HERINNERING

De vraag “*Is er dan echt niet meer?*” kunnen we helaas niet met “*nee*” beantwoorden. Er zijn knutten. Die zijn zo klein dat ze geen boodschap hebben aan ons muggengaas in de tentdeur. En ze vinden ons héél, héél lekker. Ze zitten zelfs in de slaapzak tussen de tenen.

En er zijn vliegen. Zo veel, dat we ’s avonds van een heuvel vluchten om niet opgevrotten te worden.

INVERSHIN, 19 JULI

Het zou geen regel in een verslag waard zijn geweest, als je er niet zo prachtig kon wandelen en als we niet in de Shin zalmen hadden zien springen over de watervallen en stroomversnellingen, wat echt een wereldervaring is (als je niet van huis uit op die boerderij in Shin woont). Op een heuvel staat

nog een

groot modern kasteel: Carbisdale (in de volksmond Invershin Castle), wij blijven echter de rivier volgen. Bovendien moeten we die dag boodschappen doen, en in de opsomming van gisteren ontbreekt duidelijk “één winkel”. Winkelen kan in Bonar Bridge, wat wel 4 mijl verderop ligt. Daarom eten we er ook iets. Nelleke herinnert zich de kwaliteit als “-2”.

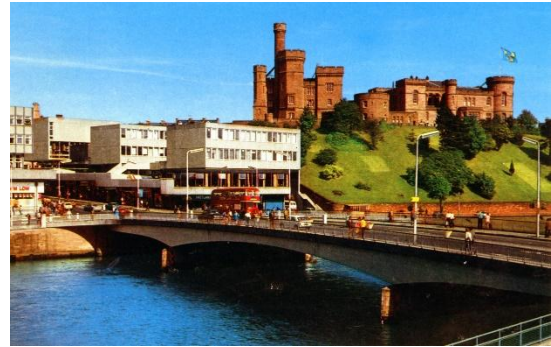

INVERSHIN – INVERNESS, 20 JULI

DE BOEKEN

Groot Brittannië 1975

Over Inverness in Invernessshire kunnen we kort zijn. We hebben er een dag, en dat is te kort, want Inverness is een behoorlijke plaats met veel bezienswaardigheden. De camping “Bught Caravan & Campingsite” is stampvol, maar gelukkig mogen we er nog bij.

Op de heuvel van Inverness staat een groot rood kasteel. Ook dit is, net als Thurso, een neppert van recente datum (1836), al gaan de verdedigingswerken hier veel verder terug. Het kasteel kan niet bezocht worden, wat in dit stadium van de vakantie tijd spaart. Wel kijkt het gebouw mooi uit op de Ness, de rivier die door de plaats stroomt.

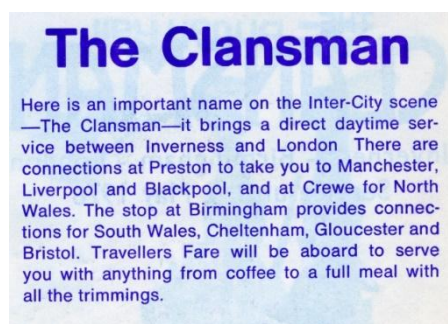
INVERNESS – DOVER, 21 JULI

DE BOEKEN

Met een grote hoeveelheid snoep, waaronder onze eerste Aero's gaan we van Inverness (10:30) in een ruk naar London (20:48), en van daar naar Dover, waarbij we de tube⁸ pakken om van Euston naar Victoria station te komen. Tot overmaat van ramp scheurt in de sprint de nylon zak van het frame van de rugzak. Maar uiteindelijk weten we alles te laten eindigen op de camping waar we zijn begonnen. Met een blik kalkoensoep.

DE HERINNERING

Hoewel er weinig blijft hangen van zo'n lange zit, is er één detail bijgebleven. De conducteur is dezelfde als in de trein naar Thurso.

⁸ De rest van de wereld noemt het Metro of Underground.

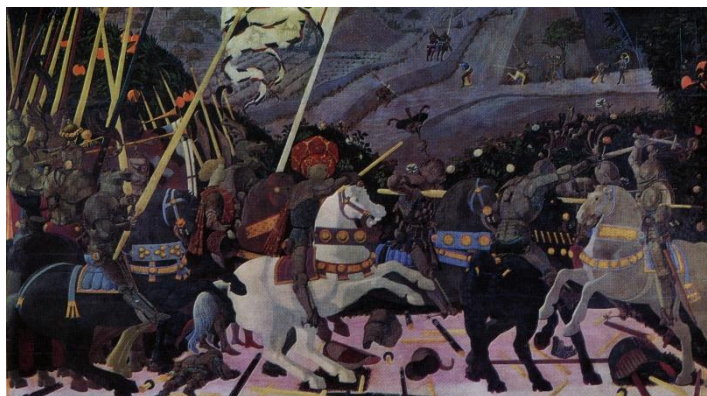
Wij gaan er van uit dat hij dit t.b.v. re-integratie deed na zijn Schotse breakdown. Hij doet weinig overtuigend zijn best ons niet te herkennen.

DE BOEKEN

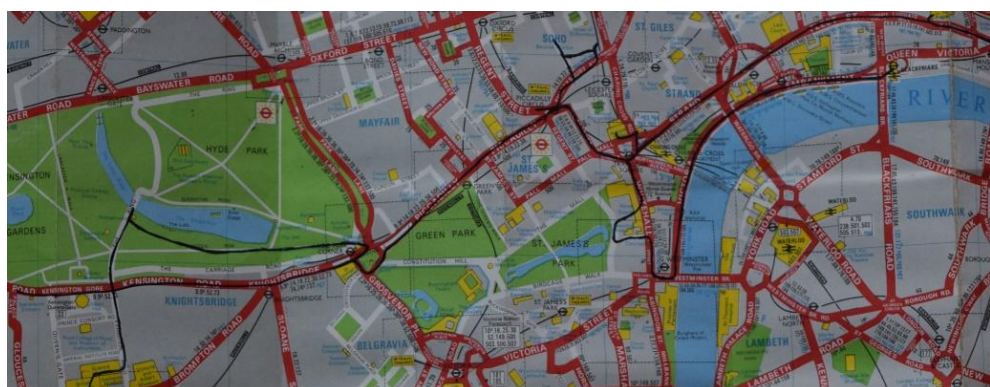
Op de heenreis hebben we al gezien dat je snel in Londen (in Greater London) bent. We kennen de stad alle twee, dus we bedenken dat we zomaar de voornaamste bezienswaardigheden op een dag kunnen bekijken.

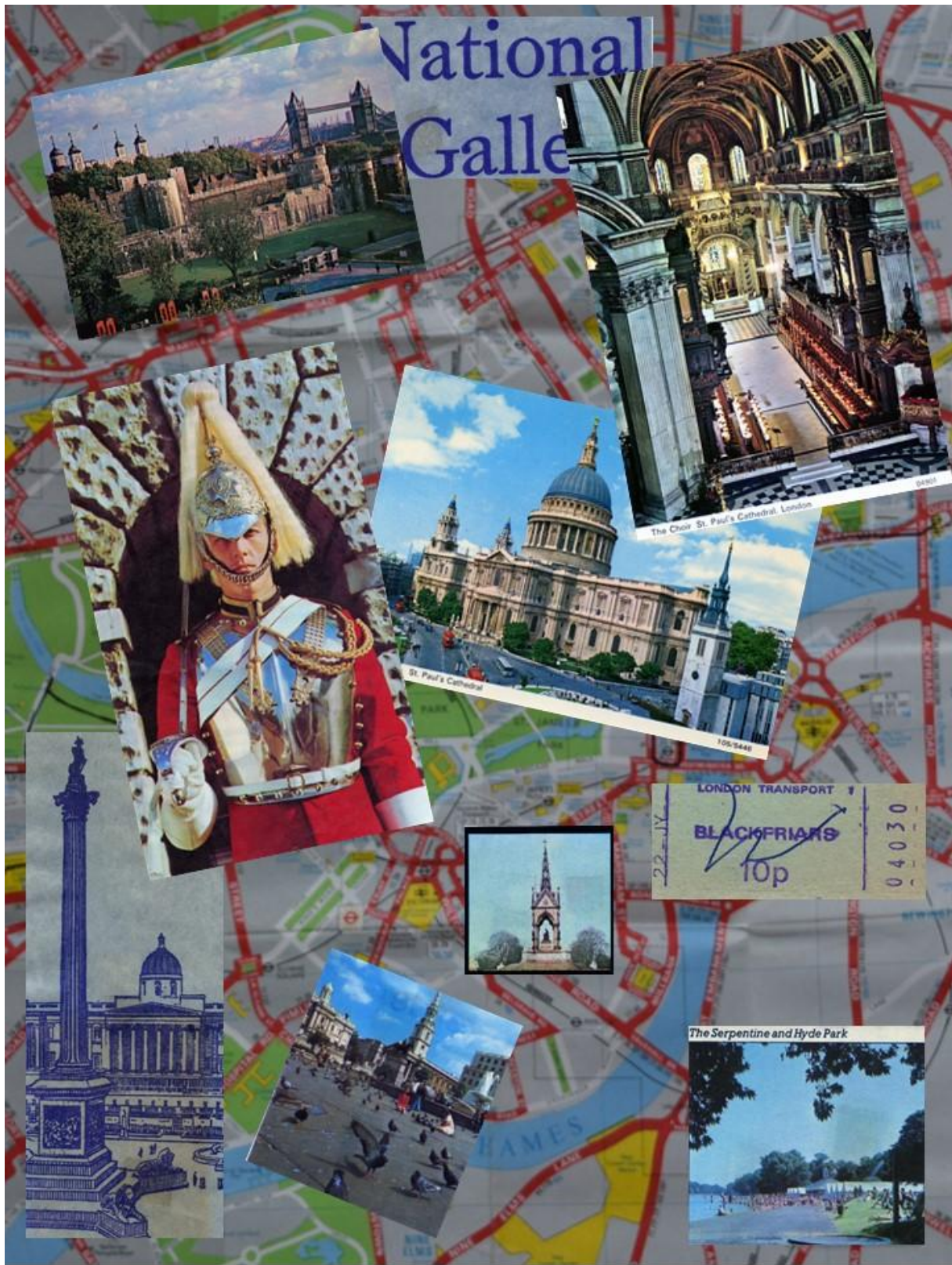
Enmaal op Charing X gaan we achtereenvolgens langs en in:

- Tower
- St. Paul Cathedral, met vandaar met een dubbeldekker naar Exhibition Road met daar het:
- Museum of Natural History wat ons als biologen-in-spé een beetje afremt, maar gelukkig was er in die dagen nog een tussendeur met het
- Science museum, wat we wel in een ruk mee konden nemen
- Hyde Park, met speakers corner, van daar de bus naar:
- Piccadilly Circus en vandaar uit
- Soho, met onder meer Carnaby Street, het icoon uit de 60's. Hier Chinezen we.
- Trafalgar Square met het National Gallery, gratis, dus pikken we ook mee, met op de hoek:
- St. Martin in the Fields
- White Hall
- Downingstreet 10
- Houses of Parliament
- St. James Gardens
- Embankment
- Temple
- Bij Blackfriars pakken we de tube naar:
- Charing X station, waar we de trein naar Dover pakken.

En natuurlijk hebben we de wandeling/ bustocht ook opgetekend.

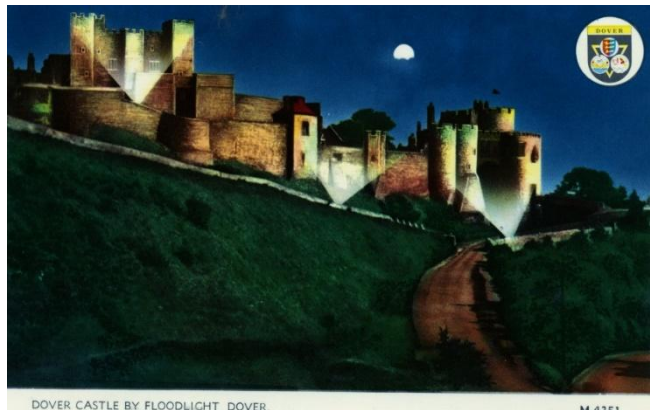
DE HERINNERING

Het is al eerder gezegd: “we knew nothing”. Tegenwoordig kunnen we redelijk inschatten in wat voor restaurant we binnen stappen, hoewel je nog steeds verassingen houdt.

In Soho kiezen we voor een Chinees die er goed uitziet en waarvan de prijslijst ons aanstaat. Dat laatste is in dit geval nog meer een issue dan anders. Er staat namelijk een Rolls Royce voor de deur. Het wordt al snel duidelijk dat dit “*Soho Rendezvous*” op 21 Romilly Street “het” Chinese restaurant is, waar je moet zijn. Toeval bestaat niet, en we eindigen naast de tafel met de inhoud van de Rolls. Het toppunt van kapsones, waarbij zelfs de wijn wordt teruggestuurd.

De rekening van £ 5,51 is voor ons doen aan de hoge kant, maar het is het laatste maal, dus we hebben het er graag voor over. Sterker nog, we ronden het af op £ 6,--. Dit leidt tot een verrassende ontwikkeling. De bediening was al uitstekend, maar nu wordt de tip aangegrepen om te laten zien wat in hun ogen goede klanten zijn, en hoe ze daar mee om gaan. Twee man pakken de tafel tussen ons in op, en zetten hem opzij, zodat we ongestoord kunnen opstaan en vertrekken. Onze vuile jassen worden ook netjes voor ons opgehouden. De motor van de Rolls aan de tafel naast ons hapert er zelfs even van 😊

Van Charing X gaan we met de laatste rit op de railpass naar Dover, waar de laatste bus net weg is. Nelleke heeft het er moeilijk mee na de uitputtingsslag, maar uiteindelijk eindigen we na middernacht, na nog een uur lopen, in de tent in Dover, waar we konden hordelopen over de scheerlijnen.

DOVER, 23 JULI

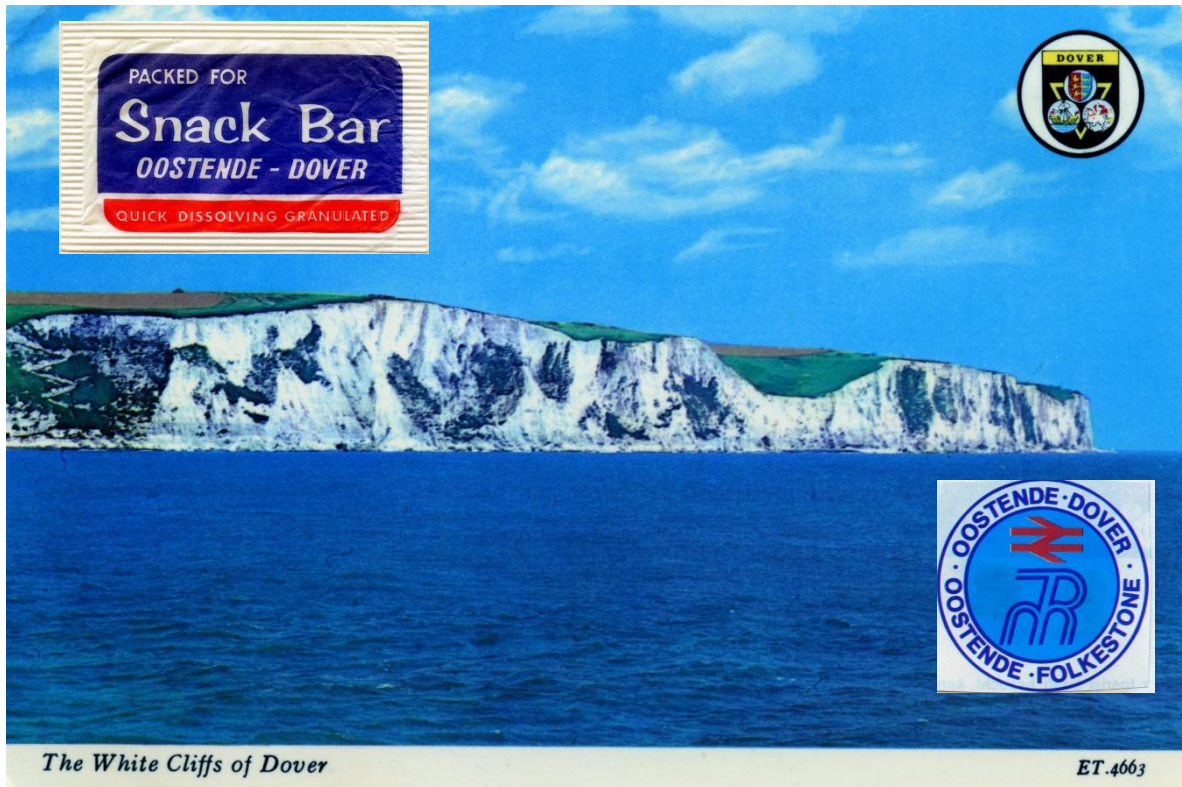
DE BOEKEN

De laatste dag hangen we rond in Dover en Folkstone om nog wat inkopen te doen, nu met de bus van en naar de camping

Als altijd wat LP's, al zijn het er nu maar twee. Bij Pizzaland scoren we twee pizza's en uienspread, melk, cake, eieren, pinda's, pure chocola en aero's. Het meeste snoep is om de terugweg

aan te kunnen. Uit historisch oogpunt is het aardig te weten dat één van de winkels die we bezochten W.H. Smith & son was. En we kijken nog even bij de White Cliffs.

DOVER – UTRECHT, 24 JULI

DE BOEKEN

Twee Rail Passes, 11 campings, één B&B en een wereld aan indrukken, het zit het er op. .

Met de koningin Fabiola gingen we van Calais naar Oostende. Officieel ben ik nooit verder gekomen. Als aandenken voor het vakantieboek heb ik met list en bedrog de landingskaart achterovergedrukt, dus formeel ben ik nog steeds aan boord. Daarna met de trein via Brussel en Rotterdam naar Utrecht, klaar voor het volgende studiejaar.

DE HERINNERING

In de Belgische trein is het tobben. Weinig plek en houten stoeltjes. Bovendien laat de omgeving merken dat ze vinden dat we stinken. Het valt ons niet op, ondanks dat we een paar weken uit een rugzak hebben geleefd hebben we altijd alles op tijd schoon gekregen (inclusief ons zelf). Maar misschien hadden we ons uiterlijk tegen. In Belgium that is!

Hoewel we een fantastische vakantie hebben gehad bedenken we dat:

- We gaan voortaan alleen op vakantie. Piet en Marij zijn fantastische mensen, maar we blijken behoorlijk solist te zijn (of is dat duïst?).
- Nooit meer backpacken.
- We willen meer van dit eiland zien.

Dit verslag legt dan ook een basis voor een “re-enactment” van 1975 zonder rugzak.

DE CAMPINGS

In de de 60 en 70-er jaren gaf de ANWB per land gratis campinggidsen weg, die bestonden uit reeksen campings met daarachter een beoordeling door de leden, waarbij werd gescoord op "faciliteiten". Deze gidsen hebben we lang gebruikt bij de planning van onze vakanties. En we gaven feedback op wat we echt aantreffen en melden campings waar we waren geweest, en die niet in de lijsten stonden. Op basis van de vakantieboeken is dit onze eerste aanzet tot wat we nu "de zuivere wetenschap" noemen.

Fossiele zuivere wetenschap		Campinglocaties										
		Dover	Abergavenny	Llandoverly	Aberystwyth	Penrhyn-daedraeth	Betws-y-Coed	Windermere	Pitlochry	Thurso	Invershin	Inverness
1	Doortrekkamp	v	v	v		v	v			v	v	v
2	Gezinsterrein		v	v	v	v			v	v		
3	Eenvoudig terrein Toegankelijk voor caravans		v		v						v	
4	& tenten	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v
4a	Uitsluitend tenten											
5	Nederlands sprekende receptie											
6	Aan rivier of beek		v	v	v		v	v	v			
7	Aan meer of zee	v						v		v		
8	In bos		v			v	v	v	v			
9	In berggebied		v			v	v	v	v	v		
10	Warme douches	v		v	v		v	v	v	v		v
11	Kinderbad en/of speeltuin			vX	v				v	v		v
12	Zwemgelegenheid			v	v			v	v	v		
13	Zand- of kiezelstrand	v										
14	Vis gelegenheid	v	v	v	v		v	v			v	
15	kantine en/of recreatiezaal	v			v			v(1)		v		
16	warme maaltijden				v			v		v		v
17	kampwinkel	v		vX	v			v	v	v	v	v
18	flessengas	v		vX	v			v		v		
19	honden toegestaan	v	v	v	v	v	v	v(2)	v	v		
20	Elektrische aansluiting								v	v		
21	Auto wasplaats										v	
Grootte		1,4 ha	2 ha	2,4 ha	12 ha	1 ha	5 ha	1,8 ha	1,2 ha	4,5 ha	1,2 ha	4 ha

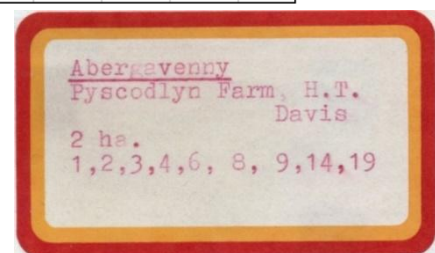
Legenda:

v = Code ANWB camping brochure
 vX = Niet dus
 v = ons oordeel/toevoeging

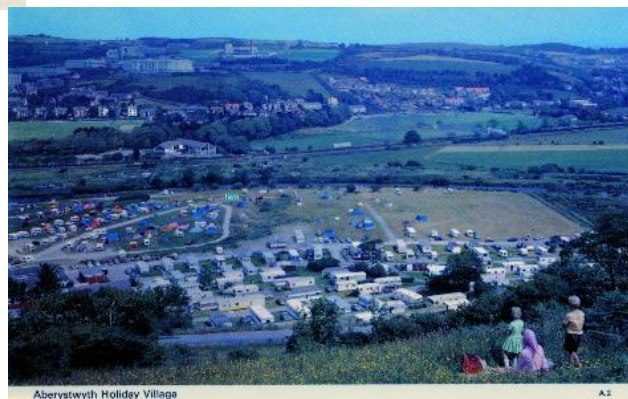
(1): ANWB: met TV en Jukebox
 (2): Met was, strijk en drooggelegenheid

"The Plough Inn", adres: Folkstone Road;
 open: 1/3-31/10; opp.. 1,4 ha, tel.. 0304-206166,
 voorz.. 1, 4, 7, 10, 13, 14, 17, 18, 19 **15**

± 1 UUR MET DE RUG ZAG

"Erwlon" Llandoverly Carmarthenshire Telephone:—Llandoverly 332

Aberystwyth Holiday Village